

Blij zijn is vrij zijn!

Het elfde boek, een boek over dat wat mij geholpen heeft, dat wat mij helpt, wanneer ik zonder verwachtingen ben, daarbij wel vertrouwen heb. Het vertrouwen dat ik zelf geschiedenis mag schrijven, de mijne. De reden dat ik de toekomst zonnig tegemoet zie? Ja, wie zal het zeggen? Ik, omdat 't vertrouwen, mij altijd op het juiste pad, het juiste spoor of zelfs de juiste weg heeft gebracht. Blind vertrouwen op dat wat mij altijd helpt, sterker nog, er zelfs toe geleid heeft dat ik dat wat een minder goede uitkomst of minder goed resultaat had, allereerst als les heb gezien. Waardoor het “foutgehalte”, dat wat minder positief was, op geen enkele wijze als zodanig ervaren is.

Zelfs wanneer ik letterlijk en figuurlijk “onderuit ging”, zag ik nog vrij snel de reden en daardoor het nut en de zin ervan in. En dat alles wat je als mens meemaakt zinvol is, wanneer je er als mens zelf van leert, mag iedereen weer zien. Ja, zinvol is, wanneer je als mens geen onherstelbare schade aanricht maar ook, jezelf en de ander geen onherstelbare schade toebrengt. Want zinvol wordt iets zinloos en nuttig wordt iets nutteloos wanneer het blijvende schade aanricht of wanneer je jezelf, iets of iemand “onvergefelijke schade” toebrengt waarbij zin of nut totaal ontbreekt. Doordat de uitkomst jou of de ander schade toebrengt, je door jouw toedoen, dader maar in wezen ook slachtoffer wordt, omdat jij het toestaat. Omdat jij bewust of onbewust het startsein hebt gegeven. Dit maakt jou de dader en de stichter van dat wat je jezelf en daarbij soms velen met jou, hebt aangedaan, aandoet of aan gaat doen, wanneer je vanuit negatieve emoties reageert. Wetende dat vergeving en inzicht werken, dit blij maakt, doordat jij jouw fout herkent, erkent en accepteert, in wezen toegeeft, je daardoor wezenlijk vergeeft.

Liefde door verdriet is de hemel op aarde!
Woede door verdriet is de hel op aarde!

Inhoudsopgave:

Voorwoord	Pagina 5 - 17
- : <i>Liefde of woede, de keuze is aan jou..</i>	Pagina 18 - 22
Inleiding	Pagina 23 - 31
Wanneer feitelijk zakelijk wordt	Pagina 32 - 34
	Pagina 35 - 38
Je verantwoordelijk voelen of verantwoord zijn?	Pagina 32 - 35
	Pagina 44 - 46
Oordeel vrij of oordeel(s)vrij zijn?	Pagina 47 - 52
	Pagina 53 - 62
Waarom het oordeel waarheid geworden is?	Pagina 63 - 68
	Pagina 69 - 84
Blij zijn is vrij zijn of vrij zijn is blij zijn?	Pagina 85 - 88
Nawoord	Pagina 89 - 96

ISBN/EAN : niet van toepassing

© 2016, 'Blij zijn is vrij zijn!'
Sonja Ulrich
Foto Cover: Sonja Ulrich
www.dehofvanhetheden.nl

Voorwoord en woord van dank

Boek 11, het elfde boek alweer, korte tijd op het voorgaande boek. Een boek wat mede doordat Ulrich en ik beide kunnen en mogen doen wat ons past, zo snel volgt. Snel of in wezen op tijd volgt, omdat het tijd is dat dit boek wat met name over mijn en of onze ervaringen gaat, een positieve bijdrage kan en mag leveren aan het in vertrouwen leven. Het vertrouwen wat weer nodig is, in een wereld waar op dit moment zoveel onrust is, een wereld waarin zoveel onrust heerst en een wereld waarin onrust door het niet tot rust komen in wezen de hoofdoorzaak is van alle leed. Leed wat de onrust in stand houdt, sterker nog, de onrust dagelijks laat oplaaien en waaien, waardoor het promoten van alles wat onrust is, alleen nog maar versterkt wordt, daardoor zelf(s) ogenschijnlijk sterker wordt.

Sterker wordt of sterker lijkt te worden, want gelukkig zijn er ook al heel wat mensen die zien dat het leven leven volgens eigen wil en dank wanneer je je er dagelijks voor inzet, ook tot de mogelijkheden behoort. Het leven leven zoals dit bedoeld is, in wezen meer voldoening geeft, dan het leven leven zoals het voorgeschreven wordt, zoals de grote meerderheid het doet en zoals nu blijkt, het voor heel veel mensen een minder mooie afloop heeft, zelfs met de zoals genoemd wordt, de “ver ontwikkelde zorg”. Zorg en of met name de gezondheidszorg, de zorg voor wie behoevend is, voor de persoon die hulp nodig heeft of op enige wijze lijdt. Waardoor het lijden, duidt op een tekortkoming, een gebrek of een aandoening, dat wat lijden in wezen is. Doordat het woord “Lijden” meer waarde krijgt dan waar dit wanneer je de omschrijving bekijkt voor staat, wordt alles nog eens extra versterkt, wordt alles letterlijk en figuurlijk geleid. Want in wezen is lijden: 1. Aanzien 2. Afzien 3. Boeten

4. Doorstaan 5. Dragen 6. Dulden 7. Duren 8. Gelijden 9. Gevoelen 10. Het ondergaan van ellende 11. Het ondergaan van ellende en smart 12. Het ondergaan van smart 13. In de narigheid zijn 14. In ellende verkeren 15. Kwaad ondervinden 16. Kwijnen 17. Last ondervinden 18. Last hebben van 19 Mogen 20. Nadeel ondervinden van. Ja, de omschrijving laat voldoende zien, laat zien wat het woord lijden zegt.

En dan kun je deze betekenis aanvullen met dat wat je dagelijks (doet): 1. zelf ziet, bekijkt 2. zelf toelaat en toestaat 3. jezelf aandoet 4. jezelf oplegt 5. jezelf verplicht 6. (je)zelf toestaat 7. doet, de tijd die je eraan besteedt 8. voort laten duren van leed, doorgeven van leed 9. (je)zelf aantrekt, dat wat je zelf ervaart, merkt, beseft, gewaarwordt, voelt, door emoties, waarbij sentiment, gezindheid, stemming, denkwijze, mening, oordeel, opinie, door, te “betasten” een rol speelt 10. jezelf door pijn aan laat doen, aandoet 11. (je)zelf door pijn en verdriet aan laat doen, aandoet 12. (je)zelf door verdriet aan laat doen, aandoet 13. (je)zelf laat gebeuren 14. zo laat zijn, doordat je ermee instemt 15. zo laat zijn, doordat je jezelf laat hinderen of jezelf hindert 16. het jezelf aantrekt 17. op jezelf betreft 18. jezelf eigen maakt 19. jezelf toestaat, doordat het “geoorloofd is” 20. het onderspit laat delven. En alles omdat je er zelf je akkoord aan geeft. Je er volledig of deels mee instemt. Wanneer je dit weet, wanneer je weet dat dit het geval is, dan kun je daar vanaf nu iets mee doen, er vanaf nu voor kiezen om het buiten jou te laten, buiten jou te laten zijn of er vanaf nu voor kiezen om al het leed van de hele wereld op jezelf te betrekken, op jouw rug mee te dragen, door het als jouw verantwoordelijkheid en of jouw last te zien. Niets moet alles mag, krijgt zo een bijzondere betekenis, een lading. De lading die in wezen alles wat het leven is en inhoud, betreft en raakt.

Inhoud geeft, betreft en raakt, waardoor de keuze van je eigen leven leven, het leven leven op zich, voor iedereen een bewuste keuze is. Omdat het maken van de bewuste keuze, de werkelijke waarde geeft. De waarde die ieder mens, ieder mens op geheel unieke wijze een kans geeft. Een kans om het leven vanuit Onvoorwaardelijke Liefde te leven, of je kiest ervoor om jouw leven te laten leiden door alles wat buiten jou om is, wat naast je is en alles waar jij je op enige wijze mee verbindt. Waar jij je mee verbindt en waarmee jij op eigen wijze in verbinding staat. In verbinding staat doordat je je aansluit bij, aansluiting vindt bij de persoon of personen die je dierbaar zijn. Ook dit keer bepaal jij zelf wat de uitkomst is. Omdat het jouw leven is, het leven wat je uit vrije wil gekozen hebt, gekozen te leven.

Eigen vrije wil en keuze, wanneer je weer vanuit je hart leeft. Vanuit jouw eigen hart, waardoor het leven leven weer de moeite waard wordt en dit leven leven zelfs in en vanuit Onvoorwaardelijke Liefde mogelijk gemaakt wordt, doordat dit de wens van God en Zijn Zoon Jezus was in den beginne. In den beginne, vanaf het moment waarop zij Het Leven, Hun Leven, het leven leven aangegaan zijn en iedere dag volgens dat wat hen aangeboden werd geleefd hebben. Dat dit leven een leven is geweest zonder en buiten het eigenbelang, zonder het egocentrische “ik eerst en dan de restgevoel”, maar met name “het zonder mij geen ander”, deelprincipe, in het algemeen belang, door te doen wat op dat moment mogelijk was, spreekt voor mij van zich. Spreekt voor mij vanzelf, omdat ik weet dat je er pas voor de ander kunt zijn, wanneer je jezelf in geen enkel geval vergeet. Je jezelf op geen enkele wijze tekort doet, door bij jezelf en buiten de ander te blijven. Want wie is erbij gebaat wanneer je jezelf als mens tekort doet? Wie is er echt bij gebaat wanneer jij jezelf op enige wijze vergeet?

Het antwoord laat zich raden? Het antwoord is iets wat voor ieder mens die begrijpt, die bewust is en beseft dat hij of zij zelf op elk moment de verantwoordelijkheid draagt, een begrip. Een HeUs begrip, omdat het gevolg, de gevolgen door jouzelf ervaren zullen worden, de gevolgen een feit zijn, een feit zullen zijn, wanneer je jezelf op enige wijze tekort doet. Dat dit ook geldt wanneer je de ander tekort doet, wanneer je enig ander of ieder ander tekort doet, zal je op enig moment, zelf ervaren. Ja, zal jij zelf ervaren. Wanneer je dan de oorzaak, de reden of dat wat jou overkomt, wat jou treft of wat jou op enige wijze of op enig moment hindert bij de ander zoekt, in iets anders zoekt, aan de ander toewijst, dan zal dit geen verschil maken en zul je er alsnog de gevolgen van ondervinden en mogen ondergaan.

Zelfs wanneer de ander er deels bij betrokken is, wanneer de ander er door zijn of haar denken, doen en handelen een bijdrage aan geleverd heeft, is en blijft het te allen tijde jouw verantwoordelijkheid hoe jij erop reageert. De vraag is alleen hoe jij erop reageert of hoe jij voor jezelf zorgt? Want voor alles wat je denkt, doet en laat geldt, zoek je het op of zorg je er door verantwoord te leven voor, dat jij jezelf op geen enkele wijze laat leiden. Je jezelf op geen enkele wijze laat leiden of sturen. Want leiden of sturen, geeft aan dat je jezelf in een “bepaalde” richting laat duwen, waardoor de echte verleiding, misleiding en alles wat door wezenlijk lijden veroorzaakt wordt, jou op geen enkele wijze ten deel valt. Jou op geen enkele wijze ten deel hoeft te vallen, wanneer je voor het juiste kiest, daarbij jezelf op geen enkele wijze uitsluit of vergeet. Want iets valt je ten deel wanneer je er deelgenoot van bent, iets valt je ten deel wanneer je ergens deelgenoot van wordt, uit vrije keuze of deels gedwongen keuze. De enige die daar uitsluitel over kan geven ben jij zelf, kun en mag jij zelf zijn.

En dat kun je ook zijn vanaf het moment dat jij jouw verhaal vertelt, jij jouw verhaal deelt en jij het nodig vindt of acht om je verhaal te delen, omdat het delen van jouw verhaal de exacte feiten weergeeft, wanneer jij eerlijk bent. Wanneer jij uitlegt in welke “state of mind” je op dat moment verkeerde. Ja, state of mind, de gedachte of zijn dit toch emoties, zijn het de emoties die ertoe leiden dat je ergens bent of ergens wilt zijn?

En zullen dan de gedachten of de emoties leading zijn op het moment waarop je als mens je leven laat leiden? Emoties in de vorm van gevoelens, die jou het gevoel geven iets te missen, iets nodig te hebben, behoevend te zijn, doordat je weet of het idee hebt dat iets of iemand je blij, gelukkig of tevreden maakt? Of de tegenoverstelde emoties, iets waardoor je weet, het idee hebt dat iets je verdrietig, depressief of juist behoevend maakt? Ja, behoevend, doordat je behoefte hebt aan...? Ja, behoefte hebt aan dat wat jou blij, gelukkig of tevreden maakt? Want dat dit vaak gezien wordt als in een bepaalde staat verkeren, in een bepaalde staat zijn, in “state of mind” zijn, is wat zeker het geval kan zijn, wat aan de orde kan zijn. Omdat negatief denken over, negatief denken aan, negatief denken over jezelf, de ander, over het algemeen, ook werkelijk eenzelfde soort uitwerking heeft. Dat dit voor de positieve variant ook geldt is iets wat al heel veel mensen ervaren hebben. Iets wat heel veel mensen ervaren hebben, die zichzelf onder controle, hun gevoelens en gedachten onder controle hebben. Want het onder controle houden van je gevoelens en je gedachten, is iets wat in de wereld waarin we nu leven, in de huidige maatschappij het enige is wat ons als mens kan redden. Ja, wat ons als mens kan redden of kan helpen om een passend en gepast leven te leiden. Het leven te leiden uit vrije wil en waarvoor we als mens zelf uit eigen beweging voor onze geboorte hebben mogen kiezen.

Hebben, mogen, kiezen, een drietal werkwoorden op één rij, als een drie-eenheid. Dat wat evenals Vader, Zoon, Heilige Geest, tot een werkzaam begrip leidt. Een werkzaam begrip, omdat het op enige tijd en wijze werkzaam wordt, wanneer je je op de juiste wijze laat leiden door dat waar jij in gelooft, waar jij heilig vertrouwen in hebt en dat wat jij voor jezelf hebt aangenomen. Hebt aangenomen omdat jij ervan overtuigd was, dat jij deze taak op je zou kunnen nemen. Ervan verzekerd was, dat dit voor jou haalbaar was. Haalbaar en daardoor ook uitvoerbaar, wanneer je volledig jezelf zou zijn. Haalbaar en daardoor uitvoerbaar, wanneer jij je volledig door je hart en jouw gevoel zou laten leiden. Jouw hart en jouw gevoel, daarbij gestuurd door jouw geweten, het hemelse systeem en de signaal functie met dat wat jij was, dat wat jij bent en wanneer je er gehoor aan geeft altijd zal mogen blijven. Want het leven leven volgens eer en geweten, is dat wat naast eervol, ook weer waardevol maakt. Wat ervoor zorgt dat eervol en waardevol naast elkaar kunnen blijven bestaan. Kunnen blijven bestaan en daardoor ook voort kunnen en mogen leven. Wanneer je op enige tijd of wijze eervol zijn verwisseld en of verward met eerezuchtig zijn, zal eerezucht evenveel gevolgen kennen als dat wat een mens ervaart die het eigenbelang vooropstelt, die het hebben van geld, een belangrijke carrière of zelfs het willens en wetens pijn doen en schade toebrengen aan de ander als eerste of zelfs enige doel heeft gesteld. Een doel wat op geen enkele wijze zinvol of nuttig is, op geen enkele wijze zinvol of nuttig zal kunnen of mogen zijn altijd zinloos en of nutteloos is.

We danken ons leven allemaal aan God en Zijn Zoon Jezus. We danken ons leven en het dagelijks kunnen en mogen leven wat we zelf allemaal mochten kiezen volledig aan hen. Wanneer we daar iedere dag bewust van zijn, kunnen we doorleven en zijn.

Kunnen we onze fouten doorleven, ons leven doorleven en zijn wie we in wezen waren, wie we zijn en ook altijd zullen mogen blijven zolang we ons leven eer aan doen. Want het leven eer aan doen, het eer aandoen van jouw en mijn leven heeft alles te maken met het accepteren van dat wat bij je past en hoort, van dat wat je maakt tot wie je bent en wat mij maakt tot wie ik ben.

Daaruit blijkt dat we allemaal wezenlijk en menselijk zijn, daarbij ook ieder onze eigen handleiding, gebruiksaanwijzing of zoals de Engelstalige vertaling “Manual” hebben. Waarbij “Man U All” in wezen de juiste vertaling is, die ieder mens weer zal kunnen lezen en zal kunnen vinden wanneer het eigen leven geleid en daardoor of daarmee het eigen leven geleefd wordt. Het leven wat de moeite waard is, het leven wat alle moeite waard zal kunnen en mogen zijn, wanneer we alleen nog doen wat ons hart, de enige raadgever ons ingeeft. Ons hart als enige en ook ware raadgever, omdat ons hart ons exact vertelt en zegt wat mogelijk is, wat geaccepteerd is, wat toegankelijk is en ook wat allesbehalve mogelijk, geaccepteerd en of toegankelijk is. Want mogelijk, leidt tot acceptatie en acceptatie leidt tot toegang, de onophoudelijke toegang tot de kennis die je als mens nodig hebt om je leven op de meest ultieme en volwaardige wijze te leven. Waardoor het leven leven tegen wil en dank, de langste tijd heeft gehad. Omdat we als mens hebben mogen kiezen voor ons eigen leven. Het leven te leiden en te leven waar onze keuze, de vrije keuze, dankzij onze vrije wil naar uitgegaan is. En zouden we daar even van afdwalen, dwalen we zo nu en dan even af, dan zal ons leven, het leven wat we leven en leiden, ons zonder pardon weer op “ons juiste pad” brengen. Op ieders eigen pad, het enige pad. Het pad, de weg of in wezen het leven waarin we behoren. Het leven waarin we behoren te zijn, door de rust die dan volgt.

Rust, door dat te krijgen, waardoor we weer op onszelf worden teruggeworpen en krijgen wat nodig is. Anders dan wanneer we onze gevoelens of gedachten door iets, waar we buiten onszelf gehoor aan geven, laten leiden. Dan zal de reactie, de wijze waarop ons lichaam, ons hart en alles waarmee wij in verbinding staan ons laten weten wat wijsheid is, dan zal ons lichaam ons laten weten wat ons goed doet of allesbehalve goed doet, doordat we precies het tegenovergestelde zullen ervaren. Ja, precies ervaren, door te voelen en wanneer we ervoor open staan, begrijpen dat onze gemaakte keuze in strijd is met wie we zijn en wat we zijn. Wie we zijn en wat we zijn, kinderen van God, kinderen van één Vader, zelfs al zie je dit op dit moment, op het huidige moment, in het hier en nu nog niet, zelfs wanneer je de relatie nog niet ziet. Zelfs wanneer de persoon die dit ervaart relatief nog geen verband ziet, geen verbinding voelt of ervaart, zal dit wezenlijk en werkelijk het gevolg en daardoor ook het vervolg zijn. Het gevolg en ook vervolg, wat de mens, ieder mens ervaart op het moment waarop hij of zij, zijn of haar boekje te buiten gaat. Door de stem in zijn of haar hart te negeren, door het stemmetje in hem of haarzelf te negeren of zelfs af te doen als onzin. Als onzin of onzinnig, doordat de betekenis en de waarde van dit alles nog onbekend is. De betekenis en de waarde van het leven leven, het leven in Liefde, Geluk en Gezondheid kunnen en mogen leven, door alle ruis er omheen nog onvolledig ervaren wordt. Onvolledig ervaren wordt, omdat alles om het leven leven, het leven in Liefde, Geluk en Gezondheid ervaren, pas van waarde wordt, wanneer één van deze drie ontbreekt, wanneer één van deze drie door het ineens afwezig zijn, als zodanig ervaren wordt. Het afwezig zijn, de ervaring die nodig is, om weer heel te zijn. De ervaring die nodig is, om weer heel te kunnen en mogen zijn, de ervaring die nodig is om echt te kunnen leren.

Te leren dat het leven leven gepaard gaat met ups en downs, het leven leven gepaard gaat met goede en mindere tijden. En iedereen die deze goede en mindere tijden door voortijdige kennis beïnvloed, iedereen die deze goede en mindere tijden door eigen rechter te spelen stuurt, zal daar zelf de volledige verantwoordelijkheid voor dragen. Want wanneer je denkt dat je de rol van rechter op je kunt nemen, wanneer je denkt dat je de rol van rechter moet spelen, door te denken dat je de rechter zal moeten of mogen zijn, ben jij verantwoordelijk voor het leven van de ander. Dan ben jij verantwoordelijk voor dat wat het leven van de ander, van ieder ander met zich meebrengt.

En wanneer jij verzekerd bent van de goede afloop, wanneer jij er zeker van bent, dat dit in het belang van de ander is, in het belang van ieder ander is, zal dit van waarde zijn. Maar ook alleen wanneer je er zeker van bent dat de ander hier geen schade of hinder van ondervindt, de ander hier geen schade of hinder door oploopt en jij hier geen persoonlijk belang bij hebt, door er “financieel beter van te (willen) worden”, zul je een bijdrage mogen leveren aan het leven van de ander, van ieder ander. Want ieder en al het andere wat leeft, wat naast ons als mens is en in leven is, zal ook net als jij de waarde, de zin en het nut van alles wat er is, wat er bestaat en wat er is geweest mogen leren kennen. Omdat iedereen die er klaar voor is, iedereen die deel wil zijn van het geheel, door zijn of haar toegevoegde waarde te accepteren, zal weten wat deze is. Wat de toegevoegde waarde is, die hem of haar ten deel valt. De toegevoegde waarde die hem of haar maakt tot wie hij of zij is, waardoor hij naast deel van het geheel, ineens ook weer deelgenoot van de ander, iedereen die en alles wat leeft zal kunnen en mogen zijn. Deelgenoot van het geheel, alles wat er is, waardoor hij of zij deelgenoot of zelf(s) deel wordt van...

Deelgenoot en een deel wordt van alles wat er is, wat leeft, wat in liefde leeft en bestaat. Want het leven leven en daarbij deelgenoot kunnen zijn van alles wat er is en in liefde, geluk en gezondheid is, het mogen ervaren van alles wat er bestaat, is de ultieme wijze van het leven in liefde ervaren. Van het leven in liefde ervaren die de mens, de mens in wezen is, die de mens in wezen koppelt aan zichzelf, door zichzelf te zijn. Dit ervaren kun jij door jezelf te zijn, wanneer je de ander, ieder ander het recht geeft te doen wat bij hem of haar past, zonder dat jij of de ander daar op enige wijze hinder van ondervindt. Zonder dat jij of de ander daar op enige wijze door gehinderd wordt.

Want vrij zijn is in Liefde, Geluk en Gezondheid leven. Vrij zijn is in Liefde, Geluk en Gezondheid zijn, alle dagen waarop je in (je) leven bent. Wanneer je als mens in jouw leven bent en juist daardoor alleen al deel uitmaakt van het geheel. Het geheel, waar je als mens deel van uit mag maken door er deel van te zijn, sterker nog deel van mag zijn door er afzonderlijk van te blijven, naast te blijven staan en er toch deel van uit te maken. Vrijwillig deel van uit te maken, als een “geheel onthouder”, als de persoon die er bewust voor kiest, om er deel van te willen zijn, zonder er zelf ten deel aan te vallen. Door je geheel vrij door het leven te bewegen, door je geheel vrij in het leven op te stellen, vrij van oordeel, keuze, mening, waardoor jij op geen enkele wijze betrokken bent, betrokken raakt of betrokken zal zijn of worden bij iets waar jij zelf in wezen geen deel van bent. Waar jij jezelf geen deel van bent, doordat je je er op geen enkele wijze aan kunt committeren. Doordat het je aan iets of iemand committeren waar jij geen deel van wilt, kunt of hoeft te zijn, ook werkelijk onnodig is. Onnodig dus overbodig, dat wat nutteloos is en geen enkel belang dient. Geen belang of in wezen zinloos is. Zinloos waardoor er geen verbinding is.

Dat het ontbreken van de verbinding, het ontbreken van de connectie er dan voor zorgt dat je verschoond blijft van dat wat: fout, snood, defect, slecht, ziekte, kwestie, ondeugd, vermetel, mankement, onvolkomenheid inhoudt of in het minder mooie geval, de “betreffende” situatie teweeg brengt, zul je vanzelf beseffen. Zul je beseffen, doordat alleen de confrontatie met, iets of iemand die “iets dergelijks” in de zin heeft, dit ook promoot, voorwendt, dit voorstelt, dit als “gewoon” als “toegestaan” of zelfs als “goed voor je”, meteen aanvoelt.

Meteen aanvoelt, doordat dit iets is wat iemand aanwendt of aankaart. Sterker nog, waar iemand, een persoon door soms zelf(s), deel te zijn van een organisatie, bedrijf of instantie en deze vertegenwoordigt, er zelf(s) aan verdient. Dit daardoor verdienstelijk maakt, dit hem of haar zelfs in een “beter daglicht” plaatst. Mogelijk daarbij leidt tot iets waar hij of zij, de credits voor krijgt, dat wat zijn of haar “voorkomen” zeker stelt. Iets wat zijn of haar voorkomen of is het “inkomen” garandeert, daarbij op geen enkele wijze verantwoord is. Onverantwoord is, daarbij verre van het antwoord is. Omdat voorkomen dan in wezen verward wordt met inkomen en dan zal het antwoord vergelijkbaar zijn met de vraag of de vragen die ieder mens zichzelf dagelijks mag stellen. Ben ik tevreden met mijn leven? Ben ik tevreden met het leven wat ik leef? Ben ik in het door mij gekozen leven of leid ik het leven wat voor mij bedacht is? Leid ik het leven wat ooit iemand bedacht heeft om er beter van te worden of er geld mee of aan te verdienen? Leid ik het voor mij bedachte leven omdat ik daarmee van waarde ben? Van waarde, welke waarde? Welke waarde vertegenwoordig ik in het hier en nu? Wat is mijn waarde in het leven wat ik leef? En hoe zit het wanneer ik er onverhoopt niet meer ben? Of heeft het voorkomend zijn toch meerwaarde?

Heeft het voorkomend zijn, door te voorkomen op zich, toch nog meer betekenis gegeven, dan de mens in eerste instantie besepte, toen hij of zij bedacht dat “voorkomen beter was dan genezen”. Waardoor het woord voorkomen op één enkele wijze werd uitgelegd en verklaard. Op die wijze werd uitgelegd en verklaard, dat iedereen er op voorhand vanuit zou gaan dat dit ervoor zou zorgen dat hem of haar “geen leed ten deel zou vallen”, hem of haar “leed bespaard bleef”, zou het? Leed of leiden, doordat dit op die wijze omzeild werd, omzeild of juist vermeden werd. Vermeden of zelfs gemeden, dat wat gebeurde op het moment dat angst werd geïntroduceerd, zonder daarbij te zeggen dat dit in wezen, de wezenlijke voortbrenger van dat wat voorkomen moest worden werd, men verzuimde dit te melden door “voorkomend te zijn”. Doordat de mens die er zelf voor geleerd had, die ervoor gestudeerd had, werd ingezet om de waarde, de meerwaarde te vertegenwoordigen, die alles behalve voorkomend en of van meerwaarde was. Omdat de persoon die van meerwaarde is, de persoon die zichzelf op de juiste waarde inschat er alles aan zou doen om de ander, ieder ander werkelijk leed te besparen. Werkelijk leed, dat wat het leiden in wezen veroorzaakt, sinds de start van de geschiedenis heeft uitgewezen, heeft aangetoond, ogenschijnlijk zeker stelt. Ogenschijnlijk zeker stelt, toch zeker gesteld, de meerwaarde? De echte meerwaarde, wanneer je er als mens zelf alles aan doet om jezelf en de ander op geen enkele wijze tekort te doen, jezelf en de ander op geen enkele wijze te schaden, door “zelf-voorkomend” te zijn? Zou “Wie dan leeft dan zorgt” of heb ik iets van waarde, heb ik iets waardevols, iets belangrijks, wat ik met de mensen om mij heen kan delen, ook gelden? Delen met de mensen die me lief zijn, met iedereen die en alles wat mij lief is? Met alles wat leeft en iedereen om mij heen die in leven is? Met alles en iedereen die naast mij is en of naast mij staat.

Ja, naast mij, omdat ik in wezen volledig mezelf ben en er ook iedere dag waarin ik doe wat nodig is, bewust voor kies. Ja, bewust voor kies, door bewust mijn leven te leven. Het leven te leven waar ik iedere dag opnieuw met heel mijn hart voor kies. Waar ik vanuit mijn hart voor kies, juist wanneer ik iets doe om de ander te helpen! De ander te helpen door er voor de ander te zijn. Dat te doen waarvoor de ander geen mogelijkheid heeft, waar de ander geen heil of goeds in ziet, doordat deze zelf de waarde van zijn of haar eigen kunnen van vergeten is. Nu vergeten is of doordat er op geen enkele wijze waardering is uitgesproken, het nooit zo gevoeld heeft? Nooit eerder of op geen enkele wijze gevoeld heeft en daardoor het begrip, het besef en het wezenlijke gevoel ontbreekt. Het gevoel van waardering voor de persoon zelf of waardering voor wat de persoon zich door het doen van wat hij of zij jarenlang deed, wat hij of zij jarenlang gedaan heeft, nooit als zodanig heeft ervaren. Als zodanig en dusdanig. Waardoor het goede gevoel, dat wat werkelijke waardering inhoudt, op geen enkele wijze werd gedeeld. Zo-dan-ig en dus-dan-ig. Zo, staat voor Zoon, Zoen Offer en Straks, Dan staat voor Wanneer of Als, IG, staat voor, In God, In Geval, Ieder Geval, Ieder Gevoel. Dus, staat voor Door U Samen, Dan, staat voor Wanneer of Als, IG, staat voor In God, In Geval, Ieder Geval, Ieder Gevoel en Ik Geef. En geven kun je pas, wanneer je In God bent, wanneer je dat doet wat verantwoord is. In samenwerking, samenzang, in toon met je geweten. Doen waarbij je zeker en oprecht weet, waardoor je er zeker van bent, dat dit een belang dient wat buiten “het aardse”, het zogeheten” maatschappelijk en of economisch” belang om is. Omdat alles wat aards is, alles wat maatschappelijk en of economisch van waarde zou zijn, maar één belang dient, “ de waarde van het geld”. De waarde van dat wat alle leed is, voorgoed geweest is, stopt, door te delen!

Liefde of woede, de keuze is aan jou?

*Wanneer de liefde daar is zal alle hulp voor handen zijn.
Wanneer de liefde daar is zal alle hulp voor handen wezen.
Wanneer de liefde haat en woede overwint, zal elke dag de
hemel op aarde kunnen en mogen zijn, leven zonder vrezen.
Alle dagen gewenst, eeuwigdurende lente, volop zonneshijn.
Wanneer de Zon er is, iedereen deze ervaart, NU zonder pijn.*

*De Zon ervaren, deze beleven, is iets waar ieder mens zelf(s)
behoefte toe voelt, het nut van inziet en er gehoor aan geeft.
Het ware geloof, in verschillende gradaties, eigen keuze, een
weg, pad of dat wat houvast biedt, de juiste richting toont, is.
Wie zal het zeggen, wie weet zeker dat wat hij of zij doet en of
laat werkelijk verantwoord zal blijken te zijn, in wezen Gis?
In wezen gis en daardoor verstandig, zo lang je echt leeft.
Het leven wat je gegeven is, de juiste keuze, dat wat jou jou
laat zijn, de persoon die jij in wezen bent of je gemaakt heeft?*

*Ja, de persoon die jij in wezen bent of toch de persoon die jou
de keuze liet, de keuze voor dit leven, een juist leven te leiden?
Te leiden of te kunnen en mogen leiden, de vraag die je echt
jezelf mag stellen, dagelijks zo lang je recht van spreken hebt.
Want spreekrecht, daarbij kunnen en mogen zeggen wat echt
wezenlijk waarde is, voor iedereen die en alles wat leeft, ebt.
Iedereen die en alles wat leeft, neemt af, vermindert, zal qua
vorm, een halt worden toegeroepen, natuur of te vermijden?
Te vermijden, op geen enkele wijze, uitstelbaar, dat wordt per
persoon bepaald, iedere dag opnieuw, als 't ware jaargetijden.*

*Jaargetijden, die overgaan van de ene naar de andere, als een
nieuwe dag, een nieuwe kleur, een nieuw geur, ander geluid.*

Doordat vogels, insecten, bloemen, planten en bomen, zonder enige inmenging van de mens, hun taak moeiteloos uitvoeren. Geen sturen nodig, geen begeleiding, geen enkele planning of iets wat erop lijkt, laat staan dat het iets met ze doet, beroeren. Waarom zou de mens dit zo graag doen, sturen, zichzelf maar ook de ander zoveel regels willen opleggen, als in een besluit. In mijn beleving, veroorzaakt dit als eerste stress en andere vormen van deffect zijn, gaan we niet voor maar achteruit.

De kans om werkelijk te leven, de dag en alles wat daarmee gepaard gaat, te nemen zoals deze komt en zich aandient. Zou dit werkelijk zoveel teweeg brengen of denken we dit. Denken, dat wat ons vaak maakt tot wat we zijn, als stuurloze mensen, wanneer je zo nog niet ziet, als een vrucht zonder pit. Een vrucht zonder pit of eigen basis, eerder één die gevormd is, gevormd was of werd gecreëerd, wenselijk of ook gediend? Gediend of dienende, dat wat de wereld draaiende houdt, wat de wereld in haar macht heeft, liefdeloos, wel geld verdiend.

Wanneer iets vanuit liefde gebeurt, plaatsvindt, plaatsheeft. Zal dat waar een ieder bij gebaat is voorrang krijgen, zal de mens en alles wat leeft, zo de eigen weg vinden, eigen kracht. Door de kracht en kennis die van nature in ons aanwezig is weer te kunnen bereiken, dankzij mooie woorden, echt, zacht. Alleen de zachtheid van zinnen, dat waar het in de wereld van nu vaak zo aan ontbreekt, heeft invloed, versterkt, doorzeeft.

Doorzeeft, dringt door en komt waar haat geen bereik vindt. Eerder dan wie maar ook kan bedenken of zelf(s) plannen. Geschreven woorden en het nut ervan, “digitale pennen”? Digitale pennen, de waarheid, laten weten wat garen spint. Garen, de rode draad, wat het verschil maakt, in wezen wint.

Wint van alles wat gemaakt is, gemaakt werd met als doel de hele wereld te ontregelen, uit balans te brengen, te verstoren. Geen vredelievendheid of mooie gedachten, allesbehalve dat, eerder vernietigend, haatdragend, pijn, leed en groot verdriet. De zon, overschaduwde door vele negatieve invloeden, voor de persoon die er doorheen kan kijken zichtbaar, 't hoogste lied. Een lied, wat evenals de rode draad het hart bereikt, daarbij de woorden vindt, om iedereen te doen beseffen, zelf te horen. Waarom zou de vrije wil er anders zijn, heb je je eigen leven mogen kiezen, zelfs waar je nu woont en of bent geboren?

Jouw geboorte, een eigen keuze, zelf gemaakt uit liefde voor hen die jou de kans hebben gegeven, door deze te creëren. Wil je echter geloven dat het anders is, je gedwongen bent, geen inspraak hebt gehad, dan heb je pech, ben je verloren? Pech of verloren, wanneer je dit als verlies beschouwt, dit als verlies ziet, als dat wat jou aangedaan is of niet willen horen? Wel luisteren naar alles wat de ander zegt, daarbij vereren. Iedereen die het beter heeft, iets kan, door zelf te zijn, leren?

Ja, vaak heeft een persoon iets unieks, de gave, gelegenheid. Maar wie zegt jou dat jij deze ook niet hebt, zij het daarbij in een eigen vorm, door eigen kunnen te herkennen, voordeel? Voordelig voor jouzelf of dat wat jou en ieder ander verder mag en kan brengen, zonder gebruik van, "heers en verdeel". Dat wat de wereld bijna ten onder heeft laten gaan, ervoor gezorgd heeft dat er een nieuw fenomeen bestaat, een nieuw begrip naast schuld, woede, haat, bestaat, nu genaamd spijt. Spijt voor wat bij velen op dit moment werkelijk zijn tol eist, wezenlijke inbreuk op het leven, in de samenleving geeft, met ziekte, verdriet en het ontbreken van zekerheid gepaard gaat, terrorisme of toch doorfeesten, gezelligheid kent geen tijd?

Gezelligheid en wat gepromoot wordt als nodig, als behoefte. Zou het ook werkelijk zo zijn, weet je het zeker, ben je zelf wel eens zonder geweest en heb je de herinnering hoe het was van jezelf, is dit op enige tijd en wijze aan je getoond, je geleerd? Wanneer je het zelf ervaren hebt, kun je erover meepraten en ben je in staat om je gevoel te verwoorden, juist of verkeerd? Ja, want het gevoel wat je erbij had, kan twee kanten hebben en twee kanten op gaan, je bent als mens geneigd in dezelfde richting als de meerderheid te denken, zo ontstaat de droefte. Droefte of het bedroefd zijn, door het ontbreken van iemand, iets of zelfs de ervaring, vooral de rust, ware levensbehoefte?

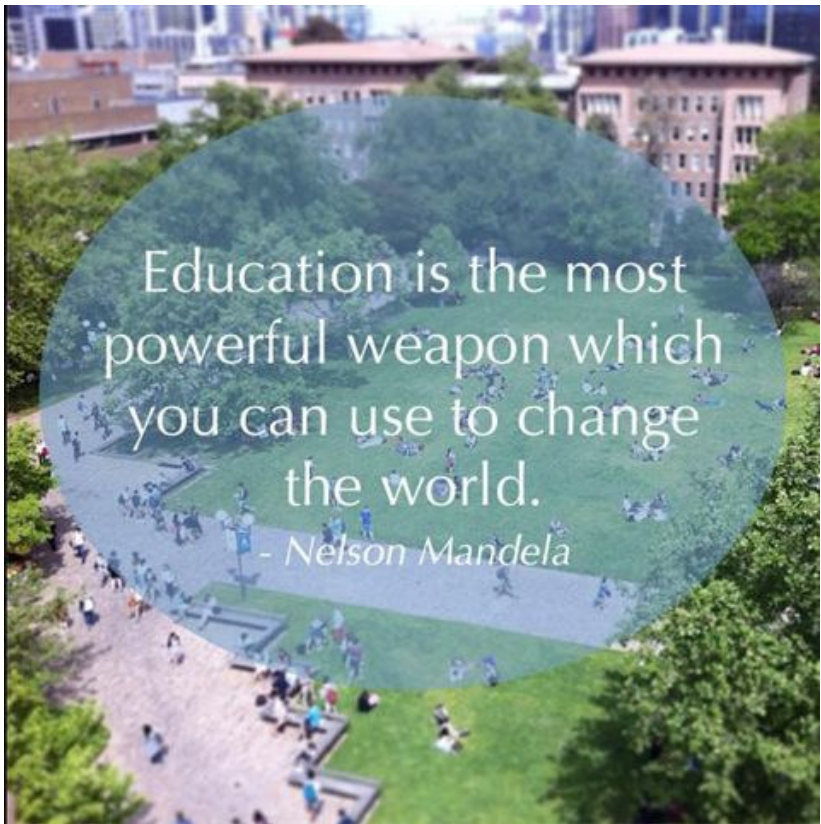
Het ontbreken van iemand, iets, de ervaring, rust of zelfs een levensbehoefte zal versterkt worden en levensbedreigend zijn. Voor de persoon die even buiten zijn of haar comfortzone is, verkeert, door omstandigheden, door de ander, in persoon. Klinkt dit je vreemd in de oren of heb je ook weleen iets als dit ervaren, zomaar, door samenzijn met vrienden, heel gewoon. Ja gewoon, wanneer je altijd (bij) jezelf blijft, altijd dat denkt, zegt en doet, wat jou jou maakt, jij, bijzonder, jezelf, in lijn. In contact en verbinding met dat wat bij je hoort en past, het garen, de rode draad, dat waar jij uit gesponnen bent, zo fijn.

Fijn, als het zand wat gebruikt is om de klei die jouw basis is, de soepelheid en het eigen karakter, authenticiteit te geven. Want dat dit het enige is waardoor we als mens verschillen, een ander karakter, eigen (w)aarde krijgen, is te verwoorden. Mogen we daadwerkelijk als (w)aarde beschouwen en ook als zodanig zien, is waar je roots liggen, wortels, zonnige oorden? Dat wat bepalend is, voor “de wijze van jouw eigenste leven”. Het leven wat gestart is, ver voor er ruzie, oorlog en ellende was, niets van dit alles, leven in liefde, zonder angst en beven.

Want beven doen mensen, die op enige wijze hun natuur, hun aard en dat wat zij zelf zijn, onderhuids teniet hebben gedaan. Door ons, “de wijze mens” gekopieerd, om moeder aarde van haar schatten, dat wat wij denken nodig te hebben te beroven. Terwijl het enige wat we ermee bereiken het tegendeel is, dat waarmee we onszelf van het in vrijheid kunnen zijn beloven? Belofte maakt schuld, evenals het vertrouwen op de toekomst wanneer we in het heden, niet werkelijk leven zelf(s) bestaan? We ons leven, in de handen van ieder ander leggen, door de verantwoording los te laten, er zelfs volledig in door te slaan.

Zo ver zelfs dat dat wat ons schaadt, dat wat ons wezenlijk de doodstraf geeft, in scene gezet wordt als een behoefte, nodig. Weten we dit ook echt wel zeker, is dit werkelijk zo of zouden we weer eens tijd aan onszelf moeten besteden door te geven? Onszelf de tijd te geven, dat wat werkelijk nodig is en we als mens allemaal zouden kunnen gebruiken, de basis, vergeven. We kunnen als mens heel ver gaan, we mogen als mens fout op fout maken, deze ook herstellen of is dit anders, onnodig? Die vraag mogen we bij onszelf neerleggen, die vraag mogen we onszelf als enige stellen, al het andere, is totaal overbodig.

Overbodig of zinloos, in wezen dienen beide hetzelfde doel. Liefde of woede, jij bepaalt iedere dag opnieuw, aan jou de volledig eigen keuze, dat wat jou ligt, bijpassend is, zo hoort. Bijpassend, hoort en kloppend als het hart wat zuiver is, op geen enkele wijze gehinderd, volledig in tact, ongestoord. Dagelijks met jezelf in conclaaf, iedere dag op het moment waarop deze start of ten einde loopt, alles volgens het gevoel. Het gevoel wat de natuur je geeft, wat de natuur je biedt, jouw natuur, wat je zegt dat het genoeg is, het mooi geweest is, je je hoofd te rusten mag leggen, ken je dat, weet je wat ik bedoel?

Inleiding

Ik deel ook dit keer, met alle liefde de foto met de uitspraak van Nelson Mandela. De uitspraak van een uniek, bijzonder mens, een icoon. Want dat deze spreuk passend is en blijft voor al mijn boeken en dat wat mijn leven en het leven van velen met mij en voor mij getekend heeft, dat valt op geen enkele wijze te ontkennen. Omdat dat wat het getekend heeft, in het verleden ligt en ik me er wezenlijk en werkelijk van heb los kunnen maken, ik me er uiteindelijk van los heb gemaakt, doordat ik de gelegenheid kreeg, me te laten leiden door liefde, de liefde voor dat wat mijn hart me ingeeft. Ik mag me nog iedere dag laten leiden door dat wat mijn hart me ingeeft, waardoor dit ook werkelijk de moeite waard is. Omdat ik dankzij dat wat mijn hart me ingeeft en in het verleden ingegeven heeft, daadwerkelijk kan blijven leren. Zelfs zoveel mag leren dat het begrip voor de wereld zoals deze gezien en getoond wordt, de wereld zoals deze door het gros van de mens gezien en door een steeds minder groot deel van de mensen getoond wordt, haaks staat op hoe de wereld werkelijk is. Hoe de wereld is en de mensen, dieren en alles wat op deze planeet, aarde genaamd leeft zijn. Dat ik de hemel, alle hemellichamen buiten de zon nog steeds buiten beschouwing laat, dit in een later boek vanzelf aandacht mag krijgen, zal duidelijk zijn. Ik doe daar in dit boek nog geen definitieve uitspraken over.

Want eerlijkheidshalve ontbreekt deze kennis me nog. Is de kennis hierover tot nu toe nog niet van toegevoegde waarde. Omdat de aarde en alles wat dit met zich meebrengt voor nu voldoende is. De aarde dat is wat iedereen die en alles wat leeft aangaat, wat iedereen die en alles wat leeft is, wat geaard is. Wat geaard is, betreft het Algemeen Belang en is van waarde.

Waardevol omdat dit is wat we zijn, wanneer we weer volgens onze ware aard leven. Wanneer we weer dat doen waardoor we van waarde kunnen en mogen zijn, waarvoor we op aarde zijn. Dat het ons daar begeven, waar we horen, waar we behoren te zijn, daarbij hoort, is voor velen een onbekend begrip, is voor velen nog onduidelijk. Toch is dit wat iedereen uiteindelijk zal ervaren, toch is dit wat iedereen beseft en begrijpt, vanaf het moment waarop alles op zijn plaats valt en we op onze plaats zijn. Want dat het op zijn plaats vallen en het op zijn plaats zijn is wat gebeurt op het moment waarop je op je plaats bent, staat vast. Omdat je dan daadwerkelijk doet wat past en hoort, bij jou past en bij jou hoort, omdat jij dan op je plaats bent. Dit geldt overigens voor ieder mens, dit geldt voor iedereen die en alles wat leeft. Het op je plaats zijn, zorgt er dan voor dat je op je plaats bent, waardoor alles op zijn plaats valt en het moment dat alles op zijn plaats is, dan zal alles weer worden zoals het behoort te zijn, zoals het behoort te zijn en behoort te wezen.

“In wezen behoort te zijn”, klinkt zwaar en is voor velen een vaag begrip. Vaag of een ander woord, ondefinieerbaar, wat het best past. Ondefinieerbaar, wat staat voor een woord wat niet scherp te omschrijven is, een woord wat onbepaalbaar is, een onbestemd woord. Omdat de mens in wezen een mens is die zelf dankzij zijn of haar “Vrije Wil” en eigen leven, eigen keuzes mag maken. Dat het in wezen zijn, allesbehalve scherp omschreven kan en mag worden, het in wezen zijn alles behalve onbepaalbaar of onbestemd is en het gevoel wat dan daarmee samen is meteen helder en duidelijk is, dat zal ieder mens die zichzelf is begrijpen. Dat zal de mens die zichzelf is zelf begrijpen en deze persoon zal dit ook aan iedereen kunnen verklaren. Op de juiste wijze, met zachte woorden, woorden die allesbehalve scherp, opbepaalbaar of onbestemd zullen zijn.

Allesbehalve of het tegenovergestelde daarvan, dat wat scherp, bepaalbaar of bestemd is. Een woord wat scherp, bepaalbaar of bestemd is, is iets wat op geen enkele wijze bestaat. Is iets wat geen grond vindt en krijgt wanneer je er als mens voor kiest om dat te doen wat bij je past en hoort. Dat te doen wat voor jou bestemd is, want dat de voorbestemming, dat is wat bepaald is, dat is wat je ten deel zal vallen, is wat ik wel mag delen. Wat ik mag en kan delen, mits ik daarbij aangeef dat het één en het ander als een logisch gevolg bij elkaar horen. Als een logisch gevolg, in een logische volgorde. De enige volgorde, de enige orde die geldt en daarbij van kracht is, daardoor logischerwijs, plaats vindt, doordat de natuur alles regelt. De natuur regelt hoe iets verloopt. Sterker nog, ieder mens die op enige wijze een versterking of bewust conflict veroorzaakt, zal de gevolgen van zijn of haar handelen ooit mogen verantwoorden. En ieder mens, die hier op enige wijze in het eigen belang iets mee doet, zonder rekening te houden met de ander, met de gevolgen voor de ander, ieder ander en alles wat anders is, die zal daar zelf persoonlijk verantwoordelijk voor gesteld, gehouden worden.

De verantwoordelijkheid die wij in wezen, binnen in wie en wat we zijn hebben, de verantwoordelijkheid die wij als mens allemaal hebben gekregen, zelfs wanneer we ons hier op geen enkele wijze bewust van zijn. We zijn er als mens allemaal bewust, we zijn ons als mens, allemaal bewust van het verschil tussen je goed voelen en je rot of ziek voelen. Tenzij je je altijd zo hebt gevoeld, je je altijd vanaf dag één waarop je geboren bent zo hebt gevoeld. Het weten dat je dit kan accepteren of het loslaten, het leven accepteren of het leven loslaten is dat wat we van nature meegekregen hebben. En het moment waarop de “wetenschap”, de mens, hier invloed op uit is gaan oefenen hebben we als mens, alles wat van nature is teniet gedaan.

Volledig teniet gedaan, door de rol van “scherpschutter”, door bepalen en bestemmen over te nemen. Dat wat er gebeurd is op het moment waarop we, de (medische) wetenschap en alles wat daarmee verbonden is, als heilig, als nodig, als behoefte, zijn gaan zien. Een behoefte die in wezen overbodig en onnodig is, wanneer we ons weer op ons eigen pad begeven, wanneer we ons weer laten leiden door dat wat van nature iedereen heeft.

Wat van nature iedereen heeft en in ons is, in wezen in ieder mens is, wanneer we het verschil weer waar kunnen nemen. Doordat we echter op zeer jonge leeftijd al beïnvloed worden, we op zeer jonge leeftijd al geconfronteerd worden met een conflict, zal dit gecreëerde conflict een groot deel van het leven bepalen. Een groot deel van het leven van de mens die hier op enige tijd en wijze, niet meer me kan leven. Een groot deel van de tijd in het leven in beslag nemen, waardoor het in liefde, geluk en gezondheid leven, op voorhand al een uitdaging wordt. Het in liefde, geluk en gezondheid leven, eerder een opgave zal zijn, dan het in wezen behoort te zijn. Dan het behoort te zijn en behoort te wezen, toen jij nog als pure identiteit, als puur en zuiverhartige ziel, de keuze voor jouw leven maakte. De keuze voor jouw leven maakte en er daarbij meteen voor koos om in een bepaald land, in een door jou zelf bepaald gezin, bij door jou zelf bepaalde ouders en alles wat er in je leven is, te gaan leven. De keuzes die je in jouw leven zelf maakt, helpen je je hier iedere dag aan te herinneren, helpen je te herinneren waarom jij voor dit leven gekozen hebt. De herinneringen die in je gevoel opgeslagen liggen, onderdeel zijn van wie jij bent, zullen jou hier dagelijks aan herinneren. Wanneer jouw keuzes dan beïnvloed worden door de ander, je jouw keuzes af laat hangen van wat een (of de) ander vindt, denkt of voelt, zal het eigen gevoel, de herinnering, uitblijven.

Dan zullen het gevoel en de herinnering aan hoe iets voelde, hoe iets ooit was, hoe iets mocht zijn in wezen, voor jou op geen enkele wijze herkenbaar zijn. Onherkenbaar zijn, tenzij je ervoor kiest om iedere dag de moeite te doen om bij jezelf te blijven en van daaruit, vanuit jezelf te gaan leven. Te leven volgens jouw natuur, te leven volgens jouw gevoelens, te leven volgens de door jouw opgedane ervaring en kennis. Dat deze ervaring en kennis dan ook werkelijk een bijdrage zal leveren aan jouw persoonlijk gevoelsleven, is een vaststaand feit. Weet echter dat alles wat jij ervaren hebt, ook in een bepaalde setting plaats mocht vinden. Ja, alles wat jij ervaren hebt en voor ieder ander ook geldt, zij het dan in een geheel eigen constructie, op geheel eigen wijze. De wijze die past bij jou, bij mij, bij hem of haar en bij ieder ander. Ieder ander en alles wat anders is en wie of wat ik nog niet genoemd heb. Want het leven leven, het leven leven wat bij je past is de wijze om bij jezelf te blijven. Het leven leven wat bij je past is alleen mogelijk wanneer je naar je natuur, naar dat wat jij bent en wie jij in wezen bent luistert. Luistert door de signalen die je lichaam je iedere dag geeft aan te horen, aan te horen en er dan iets mee doet om dit om te keren, wanneer je weet wat de oorsprong was. Wat de reden de start en het ontstaan veroorzaakt heeft. Ja, door jouw wijze van beredeneren, heb jij zelf het startsein gegeven, heb jij volledig zelf het startsein gegeven voor alles wat het gevolg is.

Het startsein voor alle gevolgen, die jij mag ondervinden, die jij mag voelen, die jij mag ervaren. En die je ook zult ervaren omdat iets wat door jou beredeneerd wordt, iets wat door jou bedacht, gedacht, verzonnen of zelfs uitgesproken en gedeeld wordt, een gevolg krijgt. Doordat jij er een uiting aan gegeven hebt. Jij besloten hebt om dit te delen, te delen met de mensen waar je van houdt. Laat het daarom een goede keuze zijn.

Realiseer je te allen tijde, dat dat wat je deelt ook werkelijk waarheid is. Want de waarheid is overal en altijd, de waarheid is op geen enkele wijze tijd en plaatsgebonden. De waarheid is overal ter wereld, waar jij voelt dat je mag en kunt zijn. Waar jij je begeeft, doordat je wat te geven hebt, doordat je wat te delen hebt. En dat de mensen die op jouw pad komen en met je meegaan, meelopen of zelfs meeleven, de mensen zijn die zonder dat je daar moeite voor hoeft te doen, ook zelf zullen begrijpen. Deze mensen zullen begrijpen dat je meer met liefde bereikt dan met strijd, welke strijd dan ook. Omdat het strijden deel van je wordt, het strijden deel wordt van wie je bent, waardoor bestrijden, onoverkomelijk is, onoverkomelijk of onontkoombaar. Ja, het strijden, bestrijden, je overkomt, iets wordt waaraan je alleen aan kunt ontkomen wanneer je er geen gehoor aan geeft en beter nog vanuit je hart hulp vraagt voor iedereen die en alles wat nog strijd en bestrijd. Omdat het strijden en bestrijden geen enkele zin heeft wanneer je deel wordt van de strijd, deel wordt van de strijd door de strijd te worden. De strijd die op voorhand al verloren is, omdat je je als mens laat leiden door, laat voeden door alles wat woede, haat, boosheid, onmacht, schuld, spijt, jaloezie of wraak bij zich heeft of met zich meedraagt, pure tijd en energieverspilling is.

Energie die je veel beter kunt gebruiken om het juiste te doen. Dat te doen waarbij je de energie die je inzet ook werkelijk beloond ziet worden, zonder een beloning te verwachten, zonder een beloning als vereiste te zien, maar doordat je doet wat voor jou mogelijk is, ineens de mogelijkheid wordt. De mogelijkheid wordt wanneer je vanuit je hart, vanuit jouw liefdevolle zelf, de persoon die je bent leeft. Jouw leven leeft, het gelukkige, gezonde en liefdevolle leven waar jijzelf in en vanuit liefde ook zelf voor gekozen hebt, toen je bewust was.

De energie die je bewust was, voor je vlees geworden bent. Voor je daadwerkelijk vorm kreeg en voor je als mens ook deelgenoot van de aarde en naast alles wat daarop leeft en iedereen die daarop leeft mocht zijn. Ja, naast mocht zijn, omdat God er vanuit liefde voor jou, iedereen die en alles wat leeft vanuit ging, dat jij jouw leven waard bent. Dat jij het waard bent om jouw leven te leven. Dat het vertrouwen wat hij in de mens gesteld heeft, het vertrouwen wat hij in de mensheid over het algemeen gesteld heeft, alleen van waarde kan zijn wanneer we Hem, Jezus en onze eigen naam eer aandoen, is dat wat wij mogen laten zien, waar mogen maken. En dit waar maken, deze hele waarheid, is dat wat ik mag laten weten aan iedereen die hier onverhoopt nog geen kans toe heeft gehad.

Ja kans toe en kansen en keuzes voor, dat wat je als mens allemaal krijgt, wanneer we onze eigen energie weer volledig gebruiken. Omdat alleen de eigen energie, dat wat van waarde is, van waarde kan en mag zijn. Voor onszelf, iedereen die en alles waarmee we als mens verbonden zijn. Omdat we in liefde verbonden zijn en alleen de liefde, de pure en zuivere liefde, die los van lust, hebzucht, drift, drang en macht staat, in staat is om te overwinnen. Wezenlijk alles te overwinnen, waar de mens die allesbehalve vanuit liefde geluk en gezondheid leeft, voor staat. Omdat hij of zij, zichzelf in de weg staat. Omdat hij of zij alles wat mogelijk is in de weg staat, wanneer “de Leiding”, of dat wat hem of haar in wezen leidt, allesbehalve liefde is, maar met name gebaseerd is op lust, hebzucht, drift, drang en macht. Doordat deze persoon, deze personen, of zelfs instantie(s), organisatie(s), het bedrijf of de bedrijven of enige andere vorm van “samenspel”, zich inzet(ten) om het leven van wie of wat maar ook te beïnvloeden. Zijn of haar invloed uit te oefenen op, iedereen die en alles wat daar zelf voor openstaat.

Verantwoordelijkheidskwestie of toch gewoon een gevolg van het feit dat we geleerd hebben te vertrouwen op dat wat we zien, dat wat we horen, dat wat we ervaren, dat wat als de enige waarheid wordt aangegeven, terwijl het allesbehalve waarheid is. Het allesbehalve de waarheid is, wanneer we weer eigen verantwoordelijkheid gaan nemen. Dan zegt dit, dat we ons op geen enkele wijze afhankelijk maken van één persoon, meerdere personen, instantie(s), organisatie(s), een bedrijf of bedrijven, die iets aanbieden wat we in wezen, in feite, maar ook zeker feitelijk zelf kunnen doen? Doen we dit? Doen, is dat wat ertoe leidt, dat wat we kunnen doen, door dit zelf te doen, ook onszelf in ere houdt. Daarbij hoort het woord feitelijk, dit in alles wat we doen, zeggen, denken en handelen door te voeren spreekt voor zich. Feitelijk staat voor: 1) Bijwoord, 2) Bijna 3.) Beslist 4) Concreet 5) Daadwerkelijk 6) De facto 7) Eigenlijk 8) Factisch 9) Facto 10) Geheid 11) Gewis 12) Heus 13) Ipso facto 14) Inderdaad 15) In wezen 16) Letterlijk 17) Materieel 18) Nagenoeg 19) Noodzakelijkerwijs 20) Praktisch 21) Reëel 22) Stellig 23) Vast 24) Voorzeker 25) Waarachtig 26) Wel zeker 27) Wezenlijk 28) Pragmatisch 29) Metterdaad 30) Welbeschouwd 31) Proefondervindelijk 32) Waarlijk 33) Zakelijk 34) Vrijwel 35) Werkelijk. En er zijn er vast nog meer die te kennen geven waar het woord in wezen voor staat. Feitelijk en alle woorden die hiermee of hieraan gelinkt zijn hebben te maken met één gemene of zeg maar gelijke deler, het geldt in ALLE Opzichten. Het geldt altijd en is in wezen voor iedereen van kracht. Voor iedereen die in en vanuit liefde zijn of haar eigen gekozen leven, in en uit vrije wil zelf(s) leeft.

Want het leven leven in liefde, in en vanuit Onvoorwaardelijke Liefde voor iedereen die en alles wat leeft is de enige basis die geldt, De Basis die daadwerkelijk tot effectief resultaat leidt.

Wanneer feitelijk zakelijk wordt

Wanneer feitelijk zakelijk wordt en de essentie van dat wat nodig is voorbijgeschreden blijkt, zal het niets, alles weer zijn. Wanneer feitelijk zakelijk wordt en de essentie van dat waar behoefte toe is gebruikt wordt om geld mee te verdienen, dan kun je op je vingers natellen dat er geen sprake van liefde is, worden we voortgedreven door andere zaken, innerlijke pijn?

Pijn, die velen voelen en associëren met hun portemonnee. Terwijl de pijn los van alles wat geld is staat, het gaat om je innerlijke waarden, dat wat goed voelt, jouw huisje weltevree.

Wetevree of weltevreden, een bijvoeglijk naamwoord en ook bijwoord, betekenis, in rustige, tevreden gemoedsstemming. Dat wat je kunt zijn en kunt blijven wanneer je doet wat jou blij maakt, je de ander mee van dienst kunt zijn, te allen tijde, zonder enige pijn, met alle inzet, dat wat jij bent, bestemming.

Jouw bestemming, daar waar jouw kracht in ligt en dat wat jij vanaf dag één waarop je het levenslicht zag, uit mocht delen. Natuurlijk zal het voor de persoon die met jou samen was, de persoon die dagelijks jouw onophoudelijk verdriet en gehuil aanhoorde, best vervelend kunnen zijn, kon zij jou niet velen.

Dat het kunnen velen en verdragen van iedereen om je heen, dan echt de zegen is die je jezelf als mens cadeau kunt doen. Daar zullen velen nog aan kunnen en mogen werken, daar staat geen tijd, geen regel of wetgeving voor, boerenfatsoen.

Boerenfatsoen, bedoeld of omschreven als kleuren die niet bij elkaar passen, niet bij elkaar horen, daardoor niet matchen.

Wie bepaalt dat, wie zegt dat, waarom zou dat en wat doe je ermee, spreek je het uit, omdat het zo is of iemand kwetsen?

Want kwetsen, is in wezen wat je doet, op het moment dat je dat wat de ander denkt, doet, zegt of uitdraagt als raar ziet. Zegt dit iets over de ander of meer over hoe jij oordeelt over deze mens, een persoon, jouw gelijke, doe jij jezelf nu teniet?

Ja, je doet jezelf op elk moment teniet, tekort, door over wie dan ook te praten in de negatieve vorm, vanuit negatieve zin. Je hoeft niet met hen door één deur te kunnen, of toch liever wel, zeker met je naaste familie, buren, vriend en of vriendin.

Samen door één deur of samen wonen, samen leven of samen zijn, ieder jezelf, ieders eigen keuze, liever groot, toch klein? Samen delen, samen spelen, het leven is een samenspel, waar ieder mens zijn of haar weg bepaalt, hoe kan het anders zijn?

Ja anders, wetende dat we allemaal gelijk zijn geweest, voor iedereen kleren ging dragen en ieder huis en of alles waar we waarde aan zijn gaan hechten, deel werd van wie jij nu bent. Terwijl, dat wat uiterlijk vertoon is, waar velen zich aan zijn gaan meten, geen enkele kennis heeft of kennis geeft over dat wat jij aan kwaliteiten bezit, liefdevol zijn, door kracht, talent.

Talent wat je hebt om alles op een zo mooi mogelijke wijze tot stand te laten komen, tot stand te brengen, vrij realiseerbaar. Dat je dit alleen kunt doen door vanuit je hart te reageren en daarbij je hoofd voor details inzet is wat werkt, klein gebaar.

Gebaar of gebaren van en naar jezelf, de omgeving, iedereen die en alles wat in leven mag zijn, zijn of haar leven nu leidt.

Zonder enige inbreng of inmenging van wie of wat maar ook, het resultaat van jarenlange inspanning, jouw gegeven tijd.

De tijd die je hebt besteed aan mensen of in wezen iedereen die iets van jou gevraagd, van jou wilde of verlangd heeft. Ongeacht of deze persoon, personen of een specifiek iemand misschien, er zelf energie in stak, met zichzelf aan de slag ging, door vanuit zichzelf te zien, “de waarde” die je leeft.

De waarde die je leeft, door iedere dag te kijken hoe je op iets of iemands acties, dat wat iemand doet, zegt, denkt reageert. Want dat dit in wezen de lessen zijn die het leven je te bieden heeft, dit de werkelijk opleiding is de het leven je geeft, het leven je biedt en het samenzijn met ieder ander je echt leert.

Leren, hoe jij geheel door eigen keuzes, door eigen gedachten en of gevoelens die jouw lichaam je laat weten, kunt voelen. En natuurlijk zijn er allerlei (hulp)middelen zijn er stoffes en is er eten en drinken in overvloed, zouden ze dat bedoelen?

Of bedoelen ze er iets anders mee, doordat jij op die wijze, de confrontatie met jezelf aan zult mogen gaan, daardoor weten. Wat goed voor je is, wat absoluut geen bijdrage levert aan wie jij bent en wat bij je past, zelf inhoudelijk ingaat op het eten.

Het eten van dat wat een bijdrage levert aan wie jij bent, aan wat jij kunt en mag doen, om je doel, bestemming te bereiken. Zonder daarbij te verdwalen in de menigte, de middenmoot te worden, de mens die voorgaat, door in alles wat je doet eigen keuzes te maken, jezelf met blijdschap belonen, dat wat nu in wezen de waarde is, je hart verwarmen, waardoor het heelt en herinneringen lessen worden die je dankzij je liefde verrijken.

Je met liefde verrijken is dat wat een herinnering die je naar waarde inschat met je doet. Dan zie je ook wezenlijk wat de les was, die je ervan mocht leren en in hoeverre je hieraan iets hebt gehad. Want het leven leven, geeft iedere dag een nieuwe kans, te doen wat mogelijk is en wanneer je er dan ook echt mee doet wat je geboden wordt is het altijd een win win situatie. Een win, win situatie omdat er geen verliezers zijn. Iedereen die en alles waarmee jij in aanraking komt, zijn of haar eigen kracht nog eens extra gaat waarderen, sterker nog, beseft in hoeverre hij of zij zelf verantwoordelijk is voor zijn of haar geluk. Dat wat hem of haar gelukkig en blij maakt, tevreden met dat wat geboden wordt, dat wat dagelijks voorhanden is, beschikbaar.

Omdat iets wat voorhanden is, je aangeboden wordt, iets wat voorhanden is, voor het oprapen ligt, iets wat voorhanden is, al een bestemming heeft en alleen nog aangepakt hoeft te worden. Ieder mens heeft dit, ieder mens heeft iets wat voor handen is, waar hij of zij zonder al te veel moeite iets mee kan doen, dat wat hem of haar gelukkig en blij maakt. Dat wat hem of haar doet beseffen dat het geluk en of blijdschap werkelijk in de kleine dingen schuilt. Een mooi gedicht wat ik een aantal jaren geleden van mijn schoonmoeder kreeg in een enveloppe met mijn naam erop, wat ik eergisteren ineens weer vond, maakte mij weer even attent op haar wijze lessen. De lessen die ik bij haar heb mogen leren, door met haar samen te zijn, te luisteren naar de verhalen die zij met mij deelde, de verhalen over haar leven en wat zij heeft meegemaakt. En natuurlijk waren het naast de mooie, ook minder mooie verhalen, dat de waardering en dat wat haar uiteindelijk de les geboden had, werkelijk de waarde bepaalde, is wat mij nog steeds voor ogen staat. Wat mij voor ogen staat en mij is bijgebleven, omdat zij als geen ander begreep hoe het leven in elkaar zit, hoe het leven echt is.

Het leven, waarin we iedere dag dat kunnen en mogen doen wat ons van waarde maakt, wat ons waardevol en gelukkig maakt. En het feit dat we gelukkig worden wanneer we van waarde zijn, maakt dat we ook werkelijk alles wat we in ons hebben, willen gebruiken om dit dagelijks te realiseren. Dat er best eens een dag tussen kan zitten, waarop je even iets anders wilt doen, even geen zin hebt om te doen wat je jezelf in wezen hebt opgelegd, dat is absoluut waar. Wanneer je echter iedere dag wanneer je je bestemming gevolgd hebt, op een goede en zuivere wijze kunt afsluiten kunt beëindigen, kun je er zeker van zijn dat je dan de nacht volledig in rust door kunt brengen.

De nacht in rust door kunt brengen, door in rust te zijn. En dat wat je overdag, gedurende de gehele dag en avond hebt gedaan naast je neer kunt leggen. Omdat je er letterlijk en figuurlijk vrede mee hebt, er letterlijk en figuurlijk vredig door bent. Waardoor je je kunt berusten in alles wat je gedurende deze dag hebt meegemaakt en ervaren. Dat wat je meegemaakt en ervaren hebt, je in je natuurlijke staat van zijn heeft laten verkeren. De staat van zijn, waarbij je de ander, ieder ander hebt laten zijn wie hij of zij is. Wanneer er gesprekken zijn geweest waar jij geen deelgenoot van hoefde te zijn of geen deelgenoot van wilde zijn, ook goed dat je je hiervan afzijdig hebt gehouden. Want wanneer je je mengt in een discussie, wanneer je mengt in iets waar jij geen deel aan hebt, of geen deel aan wilt nemen, zul je wanneer je dit wel doet, jezelf op enig moment tekort doen of de ander tekort doen. Je in een discussie mengen met mensen die een andere mening of zelfs een oordeel zijn toegedaan, is in wezen toch zinloos, tenzij ze bereid zijn om naar jouw standpunt en mening te luisteren. Ze bereid zijn om te horen waarom jij er een andere mening op nahoudt, jij er een andere visie of een ander beeld bij hebt.

Wanneer we allemaal hetzelfde leven zouden hebben, of het zelfde soort leven zouden hebben gehad, is het luisteren naar, de ander, de persoon die een andere mening, een ander oordeel of in wezen een andere visie heeft geen enkele moeite, geen opgave en kan dit zelfs een verrijking zijn. Wanneer je echter door eigen ervaring op voorhand al beïnvloed bent, je je door eigen en meestal ook enig oordeel, gebaseerd op pijn en of verdriet, laat leiden, kan alles wat de ander zegt treffend zijn.

De vraag is alleen of het treffend is in de positieve of negatieve zin, dit verschilt per persoon. De ene mens zal dit treffen als steken ervaren en de ander zal dit treffen juist als uitstekend ervaren, waardoor hij of zij geneigd is uitleg te vragen, uitleg over waarom je iets zegt. Door te vragen: “Hoe bedoel je dit?” Puur en alleen om te kijken in hoeverre de eigen mening en de mening die ook gedeeld wordt van elkaar verschillen of wellicht overeenkomsten vertonen. De hoe vraag is in feite een volledige open vraag, een vraag waar geen goed of fout, juist of onjuist antwoord op gegeven kan worden. Geen goed of fout, juist of onjuist antwoord, omdat de persoon zelfs wanneer hij of zij interesse heeft bereid is om naar de ander te luisteren, waardoor hij of zij kennis deelt, door dit tot zich te nemen, vrijblijvende kennis, die van waarde kan zijn en kan wezen. In wezen van waarde kan zijn voor hem of haarzelf maar eveneens voor ieder ander waarmee deze persoon in aanraking, in contact komt of staat. Zou de vraag anders zijn: “Wat bedoel je daarmee? Dan heeft de persoon door de vraagstelling al een verklaring of zelfs een oordeel, heeft hij of zij een defensieve of mogelijk zelf(s) aanvalshouding, omdat de eerder gedeelde mening, treffend is geweest. Deze mening dit oordeel hem of haar getroffen en of geraakt heeft. Deze mening van toepassing is, de zogeheten spijker precies of recht op zijn kop slaat.

De spijker op zijn kop slaat, of de uitleg, de persoon geraakt heeft. Waardoor de persoon zich ook op voorhand verdedigt. Verdedigt of zelfs overgaat tot de aanval omdat hij of zij het gevoel heeft, het gevoel krijgt of het gevoel opwekt dat hij of zij aangevallen wordt. En wanneer je je als mens aangevallen voelt, dan zal de één zich passief opstellen, zich terugtrekken en de ander juist het tegenovergestelde, alles behalve passief doen. Allesbehalve passief door meteen over te gaan tot actie over te gaan tot, door in wezen iets in gang te zetten. Door te reageren, een reactie te geven iets start. Iets start, het startsein geeft voor een vervolgactie of een vervolgreactie. Dat waar jij zelf iets mee kunt, wilt of doet. Waarvan je denkt dat dit nodig is of waarvan je het gevoel hebt dat je erop moet reageren. Wanneer je dan weet dat een positieve reactie, die liefdevol is en gedreven wordt door positieve emoties ook altijd positief zal kunnen zijn, heb je alvast een goed beeld van wat er mogelijk is. Wanneer je echter een negatieve reactie geeft, die allesbehalve liefdevol is maar gedreven door negatieve emoties, verwondert het je dan dat de uitkomst, in dat geval ook minder positief kan zijn? Ja, kan zijn, want wanneer je vertrouwen hebt, wanneer je jezelf beetpakt en zegt dat je vertrouwen hebt in een goede afloop of mooier nog een goed gevolg en goed vervolg, dan zal dit ook zeker zo mogen zijn.

Ja, dan zal dit zeker zo mogen zijn omdat jij op geen enkele wijze iets kwaads in de zin hebt. Jij op geen enkele wijze iets wilt waarvan je weet dat dit overbodig of onnodig is, omdat jij in wezen alles al hebt, alles al tot je beschikking hebt wat jou jou maakt en wat jou jou kan laten zijn en blijven. De ander, wie of wat maar ook daar geen invloed op uit kan oefenen, doordat jij jezelf blijft en er ook iedere keer voor kiest om dit te doen. Dagelijks, omdat jij van je leven houdt, je leven je lief is.

Je verantwoordelijk voelen of verantwoordelijk zijn.

Is er een overeenkomst tussen je verantwoordelijk voelen en dat wat er toe doet, door ook echt je verantwoordelijkheid te nemen, door altijd en overal verantwoord mee bezig te zijn.

Ja, het verschil, dat wat levensgroot is, doordat het eerste je in wezen kan schaden, het tweede je goed doet, je helpt, datgene realiseert wat nodig is, je daarbij behoedt, voor angst en pijn.

Angst dat wat je voelt op het moment waarop de confrontatie met wie je bent en wat je ervaart als oncontroleerbaar ziet.

Dat je daarbij de ander, ieder ander of al het andere betreft, lijkt zo gewoon, lijkt vanzelfsprekend, in wezen is het dat niet.

Want in wezen, is de enige die jou angst aanpraat, jijzelf door alles wat je zelf toestaat, toelaat en op die wijze ook ervaart.

Evenals, de omgekeerde variant, positiviteit, de zon, alles wat je over jezelf afroept doordat je rustig bent, relaxt, bedaard.

Ja, wanneer je tot bedaren komt en wanneer je dat doet wat je vanuit jouw eigen kracht, vanuit eigen kunnen zelf realiseert. Iets wat iedereen kan, wat voor iedereen mogelijk is, die zich op eigen wijze ontwikkelt, rekening houdt met, zichzelf en de ander, wel observeren, beredeneren, niet zonder meer vereert.

De verering, dat wat velen doen, die iemand bewondert, die dat wat de ander, doet, zegt of denkt als het summum ziet.

Subliem, bovenaards goed, een kunst, een prestatie, uniek in zijn of haar soort, een held met veel moois in het verschieft.

De gouden toekomst, wanneer iemand dat laat zien en deelt waarin zijn of haar kracht vertegenwoordigd wordt of is.

Zijn of haar kracht, dat wat als voorbeeld dient voor ieder ander, voor ieder mens die verder wil, los van geschiedenis.

Los van alles wat ooit in het verleden plaats heeft gevonden. Zonder daarbij terug te kijken op dat wat pijn deed, dat waar verdriet uit voortgekomen is, menselijk, in wezen de zonden.

De zonden, die zoveel verdriet met zich hebben meegebracht. In het verleden zoveel leed veroorzaakt hebben, door oordeel vanuit overeenstemming, keuze door de meerderheid, ieder er wezenlijk bij betrokken hebbend, ontdaan en ondoordacht.

Ondoordacht, omdat de gevolgen verstrekkender zijn geweest dan iemand zich zelf maar heeft voorgesteld of gerealiseerd. Want de verantwoordelijkheid bij de ander laten, is wanneer je verantwoordelijk bent en blijft, deze niet neemt, verkeerd.

Verkeerd of beter gezegd onjuist, door de beslissing en alles wat jou wel aangaat, wat jou wel degelijk betreft, te laten. Te laten bij de ander, ieder ander, iedereen die anders is, die een andere leefwijze heeft dan jij, geen liefde, maar haten.

De mens die lief heeft, zal haat als de zonde in alle levens, in alles wat leeft in het leven zien en dit ook als zodanig ervaren. De vraag is echter of iemand die haat wel in leven is, zonder zonde kan zijn en of de liefde daarvoor juist is, eigen gevaren.

Ja, de liefde, die wanneer deze op een eigen, maar ook zeker verantwoorde wijze wordt ervaren, in wezen wordt beleefd. Op geen enkele wijze zal verstoren, geen offer zal vragen of enige andere vorm van genoegdoening, daarbij dat wat geeft voldoening is, Onvoorwaardelijk Liefde, onophoudelijk leeft.

Het leven leeft, wat bij hem of haar past, wat bij hem of haar hoort, in wezen toe- be- hoort, werkelijk en altijd van waarde. Rijk of arm, heeft daarop geen enkele invloed, geen impact of enig ander treffend iets, betrokkenheid, invoelen, de aarde.

De aarde, onze roots, onze wortels, onze afkomst, de basis, de start en dat waar we als mens allemaal van afstammen, dat waar we begonnen zijn, dat waar ieders oorsprong is, in ligt.

Onze oorsprong, dat wat God gebruikt heeft om te creëren. Door ons van zand en klei te maken, de Bijbelse geschiedenis, werkelijk, of “wetenschappelijk inzicht”, in hogere sferen?

Wie zal het zeggen en geeft het exacte antwoord op de vraag? Doet het ertoe, kunnen we er iets mee veranderen, helpt het ons, is het van belang en wat ervoor zorgt dat ik je verdraag?

Want dat ik of ieder ander je verdraagt, we elkaar verdragen in het hier en nu, in het dagelijks leven is wat wel nodig is. Waar we ook vandaan komen, wat onze oorsprong is, wil jij het wel zeker weten of wil je liever weten waar je nu bent, ja waar jij nu bent, in jouw leven toch, als ik me niet vergis?

Evenals met “de zekerheid” over de oorsprong van de mens en alles wat leeft, mag je je als mens best weleens vergissen. Wanneer je wel bewust blijft van je eigen weg, het leven wat je leeft en leidt, eigen verantwoordelijkheid neemt, hier iedere dag opnieuw voor gaat volgt zekerheid vanzelf, niet te missen.

Zolang dit gevoel ontbreekt, het bewijs nog niet geleverd is, je je zelf(s) laat leiden door wat je misleidt en van je stuk brengt. Dan zul jij nog vaak tegen de lamp lopen, worden gekrenkt.

Gekrenkt of geraakt door iedereen, alles wat op je pad komt en waar jij je op enige tijd en wijze zelf verbonden mee voelt. Of dit op voorhand bepaald is, voorafgaand in de bestemming ligt, zie je wanneer je inzicht hebt, begrijpt wat wordt bedoeld.

Ook een ontmoeting en dat wat jij als mens mag beleven en mag zien, door dit mee te maken, te ondervinden, te ervaren. Is iets wat een reden, een onderliggende boodschap heeft, in positieve zin wel te verstaan, één geheel zonder de gevaren.

Gevaren, die mensen evenals misleiding of verleiding op een punt in het leven aan laten komen, laten belanden of begaan. Daar waar zij zelf met hun gezond verstand onmogelijk voor zouden kiezen, ja gezond of toch beneveld, lichtelijk ontdaan?

In hogere sferen doordat er mensen zijn die er vanuitgaan dat leven op aarde zijn oorsprong elders vindt, Maan, Mars ofzo? De planeet waar ook water is en waar nu zelfs al ruimtereizen naartoe worden georganiseerd, wanneer je dit zelf wilt, show?

Show of realiteit, in ieder geval een mogelijkheid, wanneer de geleerden het juist hebben, de mens die daar wil wonen, gaat. Dat er geen weg terug meer mogelijk is, deze voorgoed stopt, is voor de mensen die ervoor getekend hebben, vroeg, te laat.

Tenzij de ondertekening, dat waarvoor zij getekend hebben in een opwelling, een ondoordacht ogenblik of zoiets is geweest. Dan zouden zij zich kunnen beroepen op het tijdelijk of even ontoerekeningsvatbaar zijn en kunnen zij terugkomen op hun beslissing, eerder genomen besluit, het op legale gronden op en afzeggen van de gebeurtenis, de afspraak of overeenkomst, die op “andere gronden” is afgesloten toch geen echt feest?

Ja, feest of toch verre van dat omdat je je als persoon die er akkoord mee gaat, als mens een statement mee wilt maken. Een nieuwe kans, een uitdaging, genoeg meegemaakt hier op aarde, geen toekomstperspectief meer, tijd voor andere zaken.

Andere zaken of de kans op een ander leven, een leven wat jij voor een groot deel zelf mag en zal kunnen indelen, bepalen. Wanneer je er de kans toe hebt, de kans voor krijgt, een kans die jij zelf jezelf toekent, daarbij volledig weet, zonder dralen.

Want dralen hoeft in een wezen niet, mag wel omdat er geen mens is die je opjaagt, die jou zegt wat je wel of niet kan doen. Dan is het geheel aan jou, aan jouzelf en geen ander dan jij, zal alles gebaseerd zijn op wederzijds respect en echt fatsoen.

Het fatsoen wat je hebt wanneer je in een beperkt gezelschap, in een klein kringetjes met een aantal mensen je leven leeft. Dan is het van belang dat je rekening met elkaar, rekening met de persoon naast je houdt, je soms meer neemt dan geeft.

Geeft of toegeeft, want dat dit te maken heeft met nemen, zal ieder mens begrijpen zal ieder mens die bewust is nu zelf zien. Zien omdat de confrontatie directer is, het samenspel vereist, dat wat ervoor zorgt, dat ieder mens een rol heeft misschien?

Misschien of wel degelijk, omdat er zonder samenspel geen levenswijsheid is, geen levenskracht en ook geen energie. En energie is het enige wat nodig is, waar ieder mens die leeft, in liefde, geluk en gezondheid, toe in staat is, dat wat in wezen de verantwoordelijkheid is, die we als mens allemaal kunnen en mogen nemen, geven, daarbij of daarnaast ook zelf dragen, de som van de getallen, de werkelijke synergie.

Synergie, dat wat werkelijk een bijdrage levert aan het geheel, omdat het samengaan van delen, meer oplevert dan de som van deze delen bij elkaar opgeteld. Omdat je als mens allemaal een eigen stukje, een eigen kwaliteit, een eigen talent en daarmee eigen kracht meebrengt. Kwaliteit, talent en kracht, dat wat energie omschrijft, dat wat de energie is die de mens in leven houdt, de mens in leven laat zijn, in leven laat wezen, waardoor hij of zij in leven kan zijn. De enige wijze waardoor de mens in zijn of haar leven kan zijn en mag wezen. Omdat dit het leven wat je gekozen hebt te leven werkelijk van waarde maakt. Een waarde die op geen enkele wijze in enige andere vorm dan energie uit te drukken is. Een waarde die op geen enkele wijze noch aan een andere vorm te relateren is. Want twee mensen vergelijken, twee mensen in een vergelijkbare rol plaatsen is daarom ook absoluut onmogelijk, is onmogelijk doordat er geen tweede persoon is die hetzelfde op precies gelijke wijze uitvoert. Ja, uitvoert of realiseert, dat wat de persoon doet die zich vanuit eigen kracht, kennis en kunde laat bewegen. Omdat het bewegen van, de beweging van bepaalt of er vooruitgang in zit. De beweging of de beweegredenen van de persoon ertoe kunnen bijdragen dat iets kans van slagen heeft. Het slagen van de persoon als “individu”, maar daarbij ook zeker als deel van het geheel, als deel van de som, één deel van de som die iedere dag aan verandering en alles wat erbij komt kijken onderhevig is. Geen dag gelijk, geen dag hetzelfde, iedere dag weer een nieuwe kans om tot inzicht te komen. Ja, want inzicht heeft alles te maken met dat wat je bereikt, dat wat je doet en dat wat je mag ervaren. Heel veel mensen zijn geneigd om inzicht te vergelijken met ervaring, ervaring en dat wat je ontdekt en weet op het moment dat je ermee geconfronteerd wordt. Dat iedere dag weer nieuw inzichten biedt en iedere dag weer nieuwe ervaringen met zich meebrengt, zul je zelf ervaren.

Dat zul je en mag je vanzelf ervaren wanneer je de dag zichzelf in laat delen, wanneer je de dag neemt zoals deze komt en de dag met iedereen die en alles wat daarin in leven is een bijdrage laat leveren aan de dag op zich. De dag en daarmee dat wat de dag brengt. Iedere dag biedt kansen, iedere dag geeft hoop wanneer je deze vanuit vertrouwen tegemoet treedt, vanuit vertrouwen, zonder daar voorafgaand een plan voor te hebben uitgedacht. Zonder daar voorafgaand uitvoerig mee bezig zijn geweest. Omdat het uitvoerig bezig zijn met, het uitvoerig en je ellenlang bezighouden met iets wat op voorhand nog geen plaats gevonden heeft werkelijke energieverspilling is. Het verspillen van energie die je op enige ander tijd en wijze veel beter zal kunnen en mogen besteden, wanneer je de dag de dag laat zijn en alles wat daarmee en daarbij gepaard gaat voor lief neemt. Alles laat zijn zoals het is, omdat iedereen die en alles wat leeft zijn of haar eigen weg mag vinden. Iedereen die en alles wat leeft zijn of haar eigen weg alleen maar kan zijn wanneer jij je ervan afzijdig houdt. Natuurlijk mag je tips en adviezen blijven geven, natuurlijk mag je jouw ervaringen delen. Wanneer deze ervaringen ertoe leiden dat de persoon waarmee jij je ervaringen en adviezen deelt er zelf zijn of haar weg mee kiest, dan ben je op de juiste weg, dan ben je op de juiste wijze bezig en ben je op geheel eigen wijze waardevol.

De waarvolste persoon voor de ander, voor ieder ander en voor alles wat anders is. Want de ander hoeft op geen enkele wijze een kopie te worden van wie jij bent. De ander hoeft zich op geen enkele wijze aan of met jou te meten. De ander kan alles gewoon op eigen wijze blijven doen en mag dit ook doen, tenzij de persoon, hij of zij er zelf voor kiest om zijn of haar leven ook op een meer optimale wijze in te willen delen. Op een meer optimale, voor hem of haar passende wijze, gepast.

Want wanneer je je eigen leven leeft, het leven leeft wat jou gegund is, wat jou gegeven is, zul je ook werkelijk allemaal dat doen wat bij je hoort en wat bij je past. Het leven leven wat goed voelt, iedere dag waarop jij je leven in liefde, geluk en gezondheid leeft. Iedere dag waarop jij voor jezelf in de morgen het besluit neemt om jouw leven te leven. Te leven zoals jij dit het best kunt, het leven van jouw leven zoals jij dit het meest waardeert, zodat de waardering van jouw leven altijd op voor jou waardevolste wijze en voor jou nodige wijze loopt.

Jouw levensloop, een levensloop is die door jouzelf bepaald wordt. Ongeacht wie er met je meeloopt, ongeacht de persoon, personen of met wie of wat jij jouw leven deelt. Het spreekt natuurlijk voor zich dat alle acties en reacties, alles wat je doet, zegt denkt en of laat van invloed is op wie je bent en wat je bent. Alles wat je zegt, denkt doet of laat ook van invloed zal zijn op dat wat er gedurende jouw leven op je pad komt. Op je pad komt en daardoor een bijdrage zal leveren aan jouw geluk en of ongeluk. Dat wat jou beide helpt om je levenslessen, de lessen die het leven jou geeft te leren. De levenslessen die jouw leven inhoud en waarde geven, waardoor inzicht, dat wat jou werkelijk van waarde maakt, de basis is voor een verder leven. Voor het verder kunnen en mogen leven van jouw leven en iedere persoon die van mening is, een mening of oordeel heeft over de wijze waarop jij jouw leven leeft, zal en mag dit zelf verantwoorden. Iedereen die een oordeel of mening heeft over de wijze waarop jij jouw leven leidt, mag en zal dit op enige tijd en wijze zelf mogen ondervinden, door te ervaren en te beleven. Het je vrij van oordeel en mening houden, door vrij van mening en oordeel te zijn, is daarom op elk ogenblik, op elk moment gepast. Natuurlijk mag je jouw visie geven, kun en mag jij vertellen hoe je het ziet, zolang dit maar oordeelvrij is.

Oordeel vrij of oordeel(s)vrij zijn?

Waarom het vrij van oordeel zijn, dat is wat zoden aan de dijk zet, wat werkelijk in het hier en nu werkt en een functie heeft. Een functie die van belang is, voor een ieder die en alles wat op deze aarde is, dankzij het ingebouwde rechtssysteem leeft.

Ja, het ingebouwde rechtssysteem wat in wezen in alles is wat ooit zijn oorsprong op deze aarde heeft gekregen, gevonden. Dat wat bestand is tegen regel en wetgeving, de wijzigingen ervan door nieuwe wetsvoorstellen, vergeving van de zonden.

De zonden die een ieder begaat, op het moment waarop hij of zij besluit in eigen belang of in zekere zin voor geld te gaan. Dat wat de zonden ook teweeg heeft gebracht, ogenschijnlijk het meest verantwoorde deel van de beloning, vallen of staan.

Wat valt en staat met alles wat in evenwicht is of juist verre van dat, waarbij de balans op andere gronden is gebaseerd. Gelijk de verhouding met dat wat beoogd wordt, voor ogen gehouden lijkt, omdat de realiteit ons dagelijks toont, leert.

Toont en leert, dat de balans of in wezen dat wat oneerbiedig gezegd, “de boel” of “grote hoop”, gladstrijkt, voorop staat. Of is het toch nog anders, is het om de missers die vanuit de “legaal georganiseerde misdaad”, enigszins glad te strijken, dan zijn zowel de dader als het slachtoffer hierbij gebaat.

Ja, de dader, het slachtoffer, omdat de vraag is wie is nu wie? Wie is nu wie en trekt het boetkleed aan, de grote vraag, dat wat al jarenlang, zelf(s) in de periode waarin Jezus onze straf inlost, wat hij deed in Algemeen Belang, liefdevol zo ik zie.

Liefdevol, zonder oordeel, mening, enige schuld afschuiverij. Omdat hij bereid was, de verantwoordelijkheid te nemen, deze voor iedereen die na hem in leven zou zijn, wilde dragen, ook z'n vader wilde helpen uit respect, de eigen vrije wil, echt vrij.

Vrij van welke dwang of plicht die door de ander, ieder ander, of alles wat anders is wordt aangeleerd of zelf(s) gepromoot. Waarbij van het natuurlijke deel geen sprake meer is, dit zo mogelijk onderdrukt of zelfs verwijderd wordt, geen eigen rol of eigen mening, vrijheid van meningsuiting, inwendig dood.

Dood, terwijl men denkt in leven te zijn, te kunnen genieten van de dagen die je als mens nog resten wanneer jij de voor jou bestemde pensioengerechtigde leeftijd zal en mag halen. Tussentijds volop druk, met alle verplichtingen, dat wat van ieder mens verwacht wordt, wanneer je dit verstaat, je talen.

Ja de taal verstaan die het hart of is het toch de media en de “kopstukken” in een land ons dagelijks leren en meegeven. Voor hier geldt, Nederlands spreken en anders geen leven.

Geen leven of geen opdrachten, geen werk, geen rol zoals voor velen wel gevormd, wordt verdeeld en of is weggelegd. Wanneer je zegt dat je werkeloos of zonder werkt bent, zo nu en dan de ander helpt, de persoon die jou werkelijk nodig heeft, ben je in wezen, de pechvogel, heb je het dan slecht?

Slecht, wanneer je zonder enige bron van inkomsten bent, de lasten hoger zijn, dan wat jij in het hier en nu kunt besteden? Zo wordt het natuurlijk wel omschreven, zo laat men het aan iedereen zien en doen voorkomen, zelfs wanneer je voldoende tot je beschikking hebt, in deze wereld, in je leven, het heden.

Het heden, vandaag de dag, de dag die start wanneer de zon haar intrede doet en eindig als de maan zijn intrede maakt. Waarom de zon vrouwelijk is en de maan als mannelijk wordt omschreven heeft meerdere redenen, verklaringen en zelfs plausible uitleg is gegeven, jij beslist wat waar is, je raakt.

Want iets wat je raakt, zal in wezen de juiste verhouding de juiste signalen laten zien en daarbij het juiste licht afgeven. Dat dit voor alles geldt wat God geschapen heeft, wat God het levenslicht en geboorterecht heeft gegeven, maakt het leven.

Het leven wat zonder vooroordelen is, zonder veroordelingen mag zijn, altijd klaar is op het moment dat het oordeel daar is. Het oordeel, rechtvaardig, kracht, die in wezen in ieder mens, dat wat leeft aanwezig verrekend zal worden, de geschiedenis.

Geschiedenis van de persoon in kwestie, die gezien dat wat er speelt, de omstandigheid, het gegeven, verantwoordelijk blijft. Of dit eveneens geldig is voor een dier, een plant, een struik, bloem of boom, daarover zijn meningen verdeeld, ingelijfd?

Ja ingelijfd, wat voornamelijk geldt voor de mens, de persoon, die ergens bij betrokken wordt, door er deel van uit te maken. Deel van uit te maken, door er deel van te zijn, nagenoeg of in wezen gelijk, wanneer het besluit valt, toch nog verzaken?

Verzaken van de plichten die je als mens hebt, de plichten die ieder mens heeft, die zijn of haar leven volwaardig wil leven. Waarbij alles wat je op je nek neemt, je op de hals haalt, ook werkelijk zelf zal mogen verantwoorden, het betreft jou en is dan ook altijd op jou van betrekking, hoe veel en hoe vaak je er ook voor kiest om de ander de schuld ergens van te geven.

De ander de schuld te geven of als de schuldige aan te wijzen. Er is geen schuld, er is ook geen dader, tenzij je je slachtoffer voelt, dan zul je gebukt gaan onder of het zelf ook aanprijzen.

Dat aanprijzen, wat de ander jou in jouw beleving zonder er een reden voor te hebben heeft aangedaan, jou heeft geflikt. Geen plausibele omschrijving, aanwijsbare oorzaak, dat waar je enigszins begrip voor op kunt brengen, gestoord en getikt.

Gestoord en of getikt, met woorden de omschrijving van een persoon die niet goed bij zijn hoofd zou zijn, gek mesjokke of mesjogge, krankzinnig, stapelgek, verknipt, alles in één lijn. In een lijn of in de lijn der verwachtingen, dat wat veel wordt gezegd, wanneer een ouder, een familielid en of iemand in de nabije kring van de persoon ook een dergelijke ontwikkelingsstoornis heeft, er een genetische en of zelfs neurobiologische oorzaak of ook handicap gediagnosticeerd is, groot of klein.

Groot of klein door het vaststellen van onderliggend patroon, stoornis of ziekte die ten grondslag ligt aan deze symptomen. Dat wat zich laat zien, wat zich tentoonspreidt, wat inmiddels zichtbaar en aantoonbaar is of men verwacht nog zal komen.

Zal komen, ook komt, doordat men erin gelooft, denkt dat het zo is, omdat het verleden dit uitgewezen heeft, levensvatbaar? Het verleden, van deze persoon, wat volledig vergelijkbaar is met het leven van de ander, ieder ander, alles wat anders is, zou het, kun je dit zeggen, is dat verantwoord, zeg het maar?

Zeg of voorspel het maar, want de voorspelling is vaker dat wat ook wezenlijk wordt geloofd en werkelijk wordt gedacht. Totaal ongeoorloofd, totaal onjuist, doordat je dan verwacht.

Verwacht dat iets zich aandient, dat iets zich laat zien, er iets door de persoon zal worden uitgevoerd, geroepen of gedaan. Want dat alleen het uitvoeren van, het roepen of doen, iets is wat naar de verwachtingen opleeft, aanspoort, aanmoedigt of uitlokt, negatieve motivatie, het startsein gegeven is, ontstaan.

Het ontstaan van, een opening of beginpunt, mogelijk zelfs de oorzaak, de reden van, dat wat vaste grond vindt, zelfs krijgt. En alleen door de ander actief deel te laten nemen aan, iets wat gissen is, iets wat misschien ooit eens zou kunnen zijn, de basis gelegd, van wat nu of later start, tenzij men rust, zwijgt.

Rust, door het eerst aan te kijken, geen uitspraken te doen en te zwijgen over dat wat er zou kunnen gebeuren, onzekerheid. We, je, ieder ander dan de mens die het zelf betreft, zal alleen het antwoord kunnen geven, daarbij ook begrijpen waarom, omdat je als buitenstaander op afstand staat, van buiten vaak een scherper beeld hebt, het geheel, met alles erbij, totaliteit.

Het totaalplaatje, ja dat zeker, maar het gevoel ontbreekt, de werkelijke zin, wat de aanleiding was, de oorsprong, het ooit. Ooit of ooit eens, iets wat op geen enkele wijze herhaald hoeft te worden, wat op geen enkele wijze vervolg hoeft te krijgen, door andere keuzes, de andere weg, vrij in plaats van gekooid.

Omdat de mens die beteugeld wordt, die onder lichte druk of zelfs in beperkte vrijheid leeft, geen juiste keuze kan maken. Doordat alles wat er om hem of haar heen is, dan vele malen belangrijker wordt, het laten zo voelt als de plicht verzaken.

De plicht of dat wat opgelegd wordt, echte vrijheidsberoving. Geen democratisch gekozen iets, geen keuze, de verdoving.

Verdoving of zelfs een verloving, het afleggen van een gelofte door het beloven van of iets, waar de mens veelal waarde aan hecht, jij door het leven te leven, geen gehoor aan kunt geven. Waarom dit zo is, waarom dit zo voelt, daardoor ook wezenlijk inperkt, is dat wat God heeft ingebouwd, 't hogere, verheven.

Verheven en voelbaar op het moment dat de eigen kracht op elk vlak weer wordt aangeropen, door dit ook aan te spreken. Het aanspreekbaar zijn van dat wat ieder mens in zijn of haar hart meedraagt, de verbinding met, de enige waarheid, de hel, of hemel, een keuze, door iedereen zelf te maken of breken.

Maken en breken, het spel wat wordt gespeeld op hoog niveau en waarvan nog steeds een ieder de regels niet helemaal kent. Tenzij je weet, waar Abraham de mosterd haalt, door leeftijd en ervaring gepokt en gemazeld, goed geluk of toch talent?

Ja, talent, door het gespeend zijn, door ontwenning begrepen dat deels leven, allesbehalve de gezondheid stimuleert, dient. En dat dit voor ieder mens geldt, voor ieder mens zo is, zo zal zijn wanneer de eigen verantwoordelijkheid weer genomen is, de eigen verantwoording weer aangesproken wordt, is dat wat ook iedereen weer mag beseffen, omdat een ieder dit verdient.

Ieder mens, ongeacht zijn of haar verleden, ongeacht de weg die hij of zij is gegaan, heeft gelopen of zelf heeft bewandeld. Het gaat om het vervolg, de reactie na de actie, hoe je jezelf en je medemens, iedereen die en alles wat leeft nu behandelt.

Respect en vertrouwen, bijbehorende tools, daarom juist, wijs woordgebruik en alles wat hiermee beslist is en gepaard gaat. Goed te weten dat herstellen mogelijk is, daarbij nooit te laat.

Het herstellen van fouten, die je als mens zelf gemaakt hebt of die jouw ouders of wie maar ook, waar jij mee verbonden bent maakt en jou in wezen daardoor belast voelt. Fouten waar jij zelfs zonder dat je hierom “gevraagd” hebt, toch mee wordt geconfronteerd. Een bewuste of onbewuste keuze, gekozen!

Waardoor jij zelf of zelf(s) wordt geconfronteerd, het verschil zit hem in dat wat jij beslist. In dat wat jij beslist, besluit of tegen wil en dank aanneemt, waar jij dan vervolgens alsnog mee instemt wel te verstaan. Ja mee instemt, dit is mogelijk en omdat ik als geen ander weet hoe dit voelt, het kunnen kiezen, het mogen kiezen en doen wat bij je past en hoort, is de reden waarom ik dit deel. Omdat ik uit ervaring weet, dat de keuze aan ons is. De keuze aan ieder mens is, die bewust zijn of haar leven leeft. Door bewust zijn of haar leven te zijn. Het leven te zijn waar je voorafgaand aan het leven ervan zelf gekozen hebt. Hoe voelt dit nu je dit weet? Hoe voelt dit wanneer je weet dat alles waar je voor gekozen hebt hoort bij het leven wat je wilde gaan leven, het leven waar jij bewust vanuit je onderbewuste, in en met “volle bewustzijn” voor gekozen hebt. In en met volle bewustzijn, doordat je op dat moment in wezen, nog niet was, in wezen nog één was met het het bewustzijn, zonder in wezen bewust te zijn, zonder bewustzijn in wezen. Een mooie wetenschap, een mooi gegeven wanneer je je bedenkt dat het wezen, het wezenlijk en in wezen kunnen zijn, je bewustzijn vereist, ieders bewustzijn vereist, het bewust en in wezen zijn van wie je bent, de persoon die jij mocht zijn voor jij in wezen werd. Voor je in wezen de persoon, de mens werd, die je door het leven te gaan leven geworden bent. De mens die jij bent in dit leven, het leven wat je leeft en waar jij, door het opdoen van ervaring van zult begrijpen waarom jij juist voor dit leven wilde kiezen en wilde gaan, wilde ervaren waarom je mag zijn.

Waarom je mag zijn wie je bent, waarom je mag doen wat je doet en waarom je mag ervaren wat je mag en mocht ervaren. Omdat de vrije wil in alles wat de mens is, God ons toegestaan heeft, ons gegeven heeft, vooropstaat. De vrije wil, in alles wat we doen, alles wat we zeggen, alles wat we denken en alles wat we laten, leading is. Dat dit een geschenk is, een geschenk waar met gepaste dankbaarheid en gepast bescheidenheid, met gepaste trots door tevreden te zijn mee omgegaan moet worden zal best zo nu en dan lastig, moeilijk en zwaar kunnen zijn. Zal best zo nu en dan lastig, moeilijk en zwaar kunnen voelen, dit heeft in dat geval alles te maken met de keuze die we in het leven maken. De keuze in het hier en nu, om voor de positieve, actieve en progressieve wijze van leven te gaan of voor de negatieve, passieve en regressieve wijze van leven. Omdat dit de verklaring is die eraan gegeven kan worden, de verklaring die meer duidelijk maakt dan welke uitleg, welk onderzoek of welk vervolg dan ook. Omdat een verklaring, de uitleg of het onderzoek in wezen overbodig is, wanneer de persoon voor de negatieve leefwijze kiest, voor de negatieve leefwijze en alles wat daarmee gepaard gaat. Tenzij je ervoor kiest om jezelf te blijven, trouw aan jezelf te blijven, omdat dit werkt. Dit in ieder opzicht en op alle fronten werkt, omdat de werkzame en actieve levensinstelling, de positieve levensinstelling is en de positieve levensinstelling in leven, in het Algemeen Belang is.

De leefwijze waarbij de lusten geen lasten worden, waardoor de behoefte geen noodzaak hoeft te worden. De behoefte geen noodzaak hoeft te zijn, omdat de noodzaak, het noodzakelijk kwaad er in wezen niet is. Want het kwaad is het enige wat noodzakelijk is in het leven van de mens die afdwaalt, die zich af laat leiden van wat werkelijk van waarde is, wat werkelijk waardevol en van belang is, wat werkelijk noodzaak zal zijn.

Noodzaak, hoge nood, omdat je als mens in wezen schreeuwt om hulp, om een stukje rust, dat wat in de wereld van nu, in het hedendaagse leven als enige geldt. Als enige geldt, telt, wordt geaccepteerd om rust te krijgen. Wanneer je namelijk zegt dat je moe bent, zegt dat je niet meer verder kunt, moet er eerst een lichamelijke of geestelijke reden zijn, om ook werkelijk rust te kunnen en mogen nemen. En rust nemen is voor velen geen eenvoudige opgave, zal voor velen iets zijn waar ze door welke “reden” dan ook, geen gehoor aan kunnen geven. Doordat je moet werken, voor iemand moet zorgen, terwijl je in wezen zelf niet volledig in staat bent om te functioneren. Dit is bij velen dat wat ertoe leidt dat je jezelf op enig moment tekort doet, tekort doet doordat je jezelf vergeet. Waardoor je de verbinding met jezelf, dat wat jij bent, wat jou in leven houdt verliest. Verliest of zelfs kwijtraakt en dit alles door jezelf te vergeten. Want door jezelf te vergeten, vergeet je wie je bent, vergeet je waar je grenzen liggen en vergeet je dat wat voor jou nodig is, wat jij nodig hebt en wat in wezen jouw noodzaak is.

En natuurlijk gaat hier wat tijd overheen, natuurlijk is dit een proces. Dat dit proces een begin en een eind heeft, een begin en een eind kent, je best lang door kunt gaan, spreekt voor zich. Ja voor zich, in wezen voor de ander, omdat jouw energie, dat wat jij in wezen bent, zelf(s) de regie in jou over zal nemen, waardoor je puur op wilskracht maar meer nog op gezamenlijk (doorzettings)vermogen draait. Ja, op gezamenlijk, vermogen, want dan kun je zelf(s) doorgaan terwijl jouw eigen grens al lang overschreden is. Zeker wanneer de ander, de persoon waarmee je samen bent, evenveel energie in jullie leven stopt als jij. Dan doe je het namelijk samen, dan kun je het samen doen en weet je ook dat het goed is, omdat je het samen doet. Omdat je zelf ieder op geheel eigen wijze dat doet wat kan.

Dat doet wat kan en dat doet wat mogelijk is, je samen, maar ook ieder afzonderlijk doet wat voor jullie mogelijk is, doordat je in alles wat je denkt, zegt, doet en laat gesteund wordt.

En door gesteund en gesterkt te worden, de kracht krijgt om de lasten te verdelen, de lasten, last te laten zijn en deze samen te delen. Dan krijg je beide lucht, dan krijg je beide tijd en ruimte en worden de lasten verlicht. Daardoor zullen de lasten die er zijn, die je op je genomen hebt, op geen enkele wijze uit kunnen monden in iets onoverkomelijks. Dan zullen deze lasten op geen enkele wijze uitmonden, in iets wat voor één van jullie, voor jullie beide of voor wie ook in leven met jullie verbonden is, tot lasten leidt. Tot lasten leidt of tot een last zal zijn. Alle lasten dragelijk worden, alle lasten dragelijk zijn, te dragen zijn, doordat je de kracht, de energie en het vermogen krijgt om dat wat voor jou nodig is te overwinnen. Sterker nog de ander kunt steunen, zonder de steun of kracht van de ander te zijn, zonder de steun of de kracht van de ander te wezen, door dit in wezen op geen enkel moment te zijn. En natuurlijk zul je er als mens voor de ander zijn, zul je dat doen wat je kunt om de ander te helpen. Dat dit helpen een totaal andere wijze van helpen of hulpverlening is dan de hulpverlening die op dit moment in de wereld als hulp wordt gezien, zal duidelijk worden. Omdat de hulpverlening in de huidige tijd, in de wereld in de hedendaagse “maatschappij” wordt gezien als noodzaak, als dat waar men niet zonder kan, als dat wat nodig is om te kunnen blijven leven. Dat daardoor de plank volledig misgeslagen wordt, is wat met het verstrijken der dagen, met het voorbijgaan van de uren en alles wat tijd is, duidelijk zal worden. Omdat dit iets is wat weer duidelijk mag en zal zijn, duidelijk zal zijn door inzichtelijk te zijn, inzicht in het zijn. Ieder mens zal de confrontatie met zichzelf mogen aangaan.

Ieder mens zal de confrontatie met zichzelf weer mogen gaan voeren. Ieder mens, ongeacht leeftijd, achtergrond, status, religie, “voorkeur in de breedste zin van het woord”, “het ware begrip” of in wezen “de levenswijze” zal zelf dat weer mogen ontdekken wat hem of haar maakt tot wie hij of zij is. Wie wie in wezen is, doordat we in wezen weer in het moment zijn. En wie in het moment is, zal mogen zien, wie in het moment is zal mogen weten, wie in het moment is, zal dat mogen doen wat bij hem of haar past en hoort. Doen wat passend en gehoord is, doordat dit de enige wijze van leven is die ervoor zorgt dat je vrij van lasten bent. Vrij van de lasten die door de macht, door de macht die op geld gebaseerd is, die voortvloeit uit dat wat geld, waardemiddelen en alles wat dit ooit veroorzaakt heeft tot stand gebracht is, tot een minpunt zal komen. Tot een minpunt, nul zal zijn. Het nulpunt, een nieuw begin, dat wat ieder mens zelf weer mag ontdekken, zelf weer mag ontdekken en ervaren door weer zonder voorgeschiedenis te zijn. Zonder de lasten, zonder dat wat ons vanuit de vorige generatie, vanuit ouders, grootouders of andere familieleden overgedragen zou kunnen worden mag en kan zijn, omdat we hier zelf voor mogen kiezen. We er zelf voor mogen kiezen om ons eigen leven te leven, ons eigen leven te leiden, door ons leidend leven te zijn.

Door het leven te leiden en dat te doen wat we in wezen zijn. Het spreekt voor zich, vanzelf, dat ieder mens, geen mens uitgezonderd, die voorbij het moment gaat, die zich op enige wijze ontdoet van zijn of haar eigen verantwoordelijkheid erop aangesproken wordt. Erop aangesproken wordt, daadwerkelijk aangeraakt wordt. Want door aangeraakt of geraakt te worden, zul je als mens begrijpen dat er iets mag veranderen, dat jij iets mag doen, waardoor de verbinding met de ander, in een ander daglicht komt te staan. De verbinding met de ander heel wordt.

Waardoor de ander jouw aanvulling kan zijn. De ander, ieder ander jouw aanvulling zal kunnen en mogen zijn, zonder dat je daarbij de ander als noodzaak ziet. Zonder dat je de ander als behoefte ziet, zonder dat je ieder ander als behoefte ziet. Want jouw kijk op het leven, kan en mag een totaal andere kijk op het leven wat de ander leidt en de ander is zijn. Jouw leven is jouw leven en het leven van de ander is van de ander. Dat zal ook altijd zo mogen blijven en zo mogen zijn, omdat het leven is wat je toebehoort, wat bij je past en daardoor passend is. En ieder mens die het gevoel, idee of de gedachte heeft dat de ander van hem of haar is, zal daarin bedrogen uitkomen. Want ieder mens, dier of dat wat leeft is volledig, zowel vol maar ook ledig, verantwoordelijk voor zichzelf. Ieder mens, dier of dat wat leeft heeft zelf gekozen om dit leven te gaan leven en zal dan ook alles wat hij of zij in zich heeft aan kunnen wenden om vooruit te kunnen. Want leven is je ontwikkelen, leven is een progressieve wijze van je vormen, je voortbestaan zeker stellen en dat doen wat ertoe leidt dat je je leven echt leeft.

Ieder levend mens, dier of dat wat leeft, heeft levenskracht, de levenskracht die ieder mens, dier of dat wat leeft eigen is. De enige levenskracht waar hij of zij, wie of wat mee zal kunnen en mogen leven. De levenskracht die ervoor zorgt dat de mens in het bijzonder, alle mensen, alle dieren en alles wat leeft nu (nog) in leven is. In het leven is waar zelf voor gekozen is, het leven met ups en downs, het leven wat ongetwijfeld hoogte- en dieptepunten heeft gekend. Maar dat daarbij juist deze hoogte- en dieptepunten van waarde zijn, de juiste waarde in het hier en nu vertegenwoordigen, is dat waar de hulpverlening en alles wat zich zorg noemt volledig aan voorbij gaat, zelf(s) volledig afbreuk aan doet. Want men neemt het proces, dat wat de mens de kans geeft om te groeien, volledig, zonder meer, uit handen.

Je neemt dat wat de mens de kans geeft om zich op eigen kracht te ontwikkelen helemaal of deels uit handen, waardoor de hulpvraag, een behoefte wordt, noodzaak wordt en dit ook altijd zo zal blijven. Tenzij de persoon ervan leert, ervan leert en in staat is, om zijn of haar eigen leven weer in handen te nemen, volledig in eigen handen te nemen, door weer volledig zelfredzaam te zijn. Want de mens, ieder mens is over het algemeen, in wezen, zelf in staat om dat wat hem of haar overkomt, dat wat hem of haar breekt maar ook maakt te herstellen. Te herstellen, ten goede te keren en wellicht nog vele malen belangrijker, de les eruit te leren. Maar doordat de huidige wereld, de wereld van vandaag, de wereld waarin we nu leven, de regie en daarmee ook de alle verantwoordelijkheid uit handen neemt, heeft de mens geen enkel besef meer waar hij of zij zelf toe in staat is. Waar hij of zij zelf, met behulp van een aantal simpele altijd aanwezige middelen toe in staat is.

Waardoor zelfvoorzienend zijn, een totaal andere verklaring heeft gekregen. Zelfvoorzienend, de mens het beeld en idee geeft dat je zelf je groenten moet verbouwen, terwijl dat wat zelfvoorzienend zijn, in wezen dat is wat bedoeld wordt met zelf vooruit te zien. Het zelf vooruitzien en met een positieve blik op de toekomst gericht alles laten komen zoals het komt, alles laten komen zoals het komt en er op de juiste wijze mee omgaan, door ervan te leren. Er dagelijks de les uit te trekken die het leven je biedt. Omdat de lessen die het leven je leert, die het leven je bewust of onbewust meegeeft, ervoor zullen zorgen dat je altijd op de meest juiste wijze door het leven kunt gaan, door vol in het leven te staan. En vol in het leven staan doe je wanneer je jouw leven onverdeeld leeft, wanneer je dat doet wat je dagelijks energie geeft. Waardoor het je de energie verschaft om werkelijk jouw leven te leven, meer zelfs nog.

Het geeft je daarbij of daarnaast de energie om er voor de ander te kunnen en mogen zijn, zonder het leven van deze persoon, deze personen of iedereen die en alles wat met jou samen in dit leven is, te bepalen. Zonder hier op enige wijze invloed op uit te oefenen. Doordat je ervoor kiest naast hen te leven, naast hen een bijdrage te leveren aan het in hun leven zijn, maar je daarbij volledig richt op dat wat jij mag bijdragen aan het in leven zijn. In het leven te zijn waar jij voor gekozen hebt, door dit leven te zijn en er iedere dag opnieuw voor te kiezen, omdat het een keuze voor het leven is. Een keuze is waar jij jezelf iedere dag opnieuw aan verbindt en zo mogelijk de ander die nog zoekende is, de ander die nog “andere ideeën” erop nahoudt kunt laten zien, voelen en ervaren, dat er meer mogelijkheden zijn dan hij of zij zich voor mogelijk geacht heeft. Ja, geacht heeft, omdat dit moeilijk voor te stellen is wanneer je in wezen de stap om dit te ervaren zelf nog niet durft te zetten. Zelf nog niet of zelf helemaal niet durft te zetten. De vraag is, niet durven omdat het onzeker is of niet durven omdat dat wat je hebt de zekerheid biedt, die je iedere dag voldoening geeft, die je iedere dag dat geeft wat je nodig hebt? En bedoel je daarmee de beloning, het geld of bedoel je dan een stukje respect, wat de wereld, de mensen die nog wel in een bepaald patroon leven je geven? Want wanneer je leven door één van deze twee laat bepalen, dan wordt jouw leven voornamelijk voor jou geleid, dan laat jij jouw leven daar wel door leiden. Ik ben daarmee gestopt, ik leef en leid mijn leven.

En natuurlijk heb ook ik wel eens mijn twijfels en natuurlijk heb ook ik weleens mijn bedenkingen, daar ben ik mens voor. Daarvoor heb ik te lang in het “patroon” geleefd om los van dit gevoel te kunnen zijn. Dat het los zijn van een geregeld leven, een bepaald leven, nu al meer dan 8 jaar duurt, is mijn zegen.

Dit zie ik ook werkelijk als een zegen en buiten dankbaarheid heb ik ook werkelijk geen enkel verwachtingspatroon. Dat ik stil nog wel vertrouwen heb en hoop houdt, stil nog wel uitkijk naar het moment waarop ieder mens weer kan doen, wat voor hem of haar is weggelegd, zal duidelijk zijn. Dit zal duidelijk zijn voor de mensen die mij echt kennen. Dit zal duidelijk zijn voor de mensen die werkelijk weten wat mijn drijfveer is en wat mij iedere dag bezighoudt. Wat mij bezighoudt, doordat ik er iedere dag of nagenoeg iedere dag mee bezig ben. Dat 't vrij kunnen en mogen zijn van alle mensen in de hele wereld mijn leven beheerst, dat is wellicht een te groot woord. Dat dit wel een groot deel van mijn dagen invulling geeft, is zeker geen verkeerd beeld. Geen verkeerd beeld, omdat ik het voor me zie, ik de hemel op aarde dagelijks ervaar. Zo sterk zelfs dat alles wat dit probeert tegen te gaan, alles wat en iedereen die zich op enige wijze bezighoudt met het verstoren van dit beeld, alleen maar mee kan nemen in mijn gebed. Het gebed wat ik iedere dag uitspreek, ik iedere dag deel met het Universum, met God en iedereen die en alles wat in het hier en nu verbonden is.

Ja verbonden is, Universeel verbonden is. Universeel, omdat we in wezen allemaal verbonden zijn en het universele deel je dit door vrij te zijn, in wezen vrij te zijn en vrij te wezen, vrij van lasten en behoeftes, ook laat voelen en ervaren. Want door vrij van behoeftes en lasten te zijn, zullen de lusten, dat wat ieder mens in de verleiding brengt, dat wat ieder mens in zich heeft om het kwaad de noodzaak te laten zijn, werkelijk ophouden te bestaan. Dan zal het kwaad voor eens en altijd uit de wereld zijn en zullen we zelf allemaal weer in liefde geluk en gezondheid kunnen en mogen leven. Ik vertrouw daarop, ik doe daar alles voor en weet inmiddels dat ik daar alle tools en middelen voor krijg om dit in alle rust en vanuit liefde te doen.

Want ook dat is iets wat bij het jezelf zijn hoort, dat doen wat bij je past en hoort. Dit is iets wat je in alle liefde en rust kunt doen en is iets wat je kunt en mag doen, doordat het je gegeven is. Doordat het je gegeven is en het in wezen een universeel gegeven is, voor iedereen beschikbaar, zelfs wanneer je denkt dat alleen de gelukkige dit voorbehouden is. Ja, voorbehouden, wat reserveren, bespreken of besproken betekent, wat in wezen neerkomt op dat wat voor iemand is weggelegd, dat wat voor iemand is weggelegd door aan alle eisen, aan alle voorwaarden te voldoen. Omdat ook het universele leven regels en wetten kent, de regels en wetten die in ons hart geschreven staan en waarvoor tijd noch geld gespaard is. Er ook geen tijd en geld gespaard hoeft te worden, omdat ieder mens de tijd en dat wat nodig is om te leven gewoon behoort te krijgen. Dat behoort te krijgen omdat dit het werkelijk beloningsstelsel is, het enige universele beloningsstelsel is, het rechtvaardige stelsel.

Want tijd noch geld is een verklaring die in een andere vorm of hoedanigheid, zijn oorsprong heeft gevonden, waarbij kosten noch moeite gespaard zijn gebleven, ook wel edelkitsch gehete, ook wel edelkitsch genoemd. Omdat de werkelijke waarde van alles wat “hoort”, wat zo “zou moeten gaan”, veel meer kost dan alles wat in de wereld vanzelf gaat, wat in de wereld van nature geregeld is en waar iedereen bij gebaat zou zijn en gebaat zou wezen. Ja, je leest het goed, iedereen bij gebaat zou zijn en gebaat zou wezen omdat de tijd iets is wat geen enkel mens zou mogen bepalen, laat staan hoe jij en waarom jij er jouw invulling aan geeft. Want de tijd is aan jou, de tijd en jouw leven is aan jou voorbehouden. Is voor jou gereserveerd en is voor jou besproken, omdat jij met God de afspraak hebt gemaakt om jouw leven, ten volste te leven. Jij, ik, ieder ander mens die leeft deze afspraak gemaakt heeft, ver voordat...

Waarom het oordeel waarheid geworden is?

Waarom denk jij dat het oordeel ook waarheid geworden is? Waarheid, vanaf het moment dat we erin zijn gaan geloven, doordat het ons is verteld, men ons dit ingeprent heeft, ook helaas nog steeds dagelijks mee confronteert, geschiedenis.

Toen ik jaren geleden op school precies wist wat waar was en wat verre van waarheid mij werd getoond en voorgespiegeld. Het cynisme van de leraar die dagelijks uitleg gaf over oorlog het verdriet en alles wat daarmee gepaard ging, daarbij zelfs ook nog werd gelachen alsof het een grap was, in mijn eigen beleving smakeloos, toch onmacht, wanhopelijk gegiecheld?

Wellicht dat mede daardoor mijn aversie en tegenzin meteen in werking is getreden, door me voor te houden dat het leven, dat wat ik ver voor ik deze lessen volgde, al zelf had geleerd. En iedereen die dit op enig moment ook zo voelde, ook heeft ervaren, daarmee kon ik praten, die begreep, is dit verkeerd?

De persoon die door levenservaring, pijn en verdriet zelf tot inzicht was gekomen, daar ook de lessen, wijsheid uithaalde. Volledig anders dan wat iedereen leerde, wat iedereen geleerd werd, omdat ervaring, dat wat echt leert, zich nu uitbetaalde.

Nu uitbetaald werd, doordat je achteraf weet wat de les was. Natuurlijk ben ik in geen enkel opzicht beter dan, de leraar, mijn mede leerlingen, wie of wat maar ook, bij mij in de klas.

Ik heb het wel begrepen, door het zelf te mogen ervaren, zien. Of dit anders zou zijn, wanneer ik niet mijn leven zou leven, het leven van een ander zou leiden, wie zegt het, misschien?

Ik heb nooit het leven van een ander willen leiden, het leven van de ander altijd in de volle waarheid gezien, geaccepteerd. Daarbij ook de pijn en het verdriet, waar velen zich toch ook nog achter hebben verschild, harde woorden gebruikend, in wezen zachtmoedig zijn, gekwetst, door verdriet aangeleerd.

Ja aangeleerd, evenals velen die zich de kennis eigen hebben laten maken, die qua inhoud geen grond heeft, waarde kent. De mens die aan zijn of haar leven voorbijgaat, door dit met name door de ander, ieder ander te laten leiden, weg talent.

Weg of weg van het talent dat ieder mens zoals ik heb mogen ervaren, heeft gekregen, er echt iets mee doen is een tweede. Wanneer het aan mij ligt, wanneer ik ieder mens mag raken, aanraken, bereiken, is het morgen geen oorlog en wel vrede.

Zoals het lied: Vrede op aarde en in de mens een welbehagen. Omdat het tijd is, nu de tijd gekomen is, waarop iedereen in de wereld weer mag weten, weer mag weten zonder de vragen.

Zonder de vragen waar velen nu mee rondlopen en bezig zijn. Waarom is er nog steeds geen vrede, waarom zijn er zoveel ziektes, vluchten mensen, voeren ze oorlog, onmenselijk, pijn.

Jawel, onmenselijk verdrietig, iets wat nu klaar is, voorgoed. Weet dat spreekwoorden die de waarheid zijn ook nu gelden, daarom zijn ze ooit gevormd en ontstaan, houd goede moed.

Het goede ontmoeten, heeft er alle schijn van dat de mens zelf iets zal mogen ondernemen, actief, iets van waarde te geven. Dat ondernemen zelf de actie is, dit los staat van de waarde, dat wat bedacht wordt, zul je snel ervaren, door nu te leven.

*Nu of in het nu te leven, dit laatste helpt je het juist te doen.
Dan krijg je de kans en de mogelijkheid om de waarheid te zien, zoals de wereld in elkaar zit, allesbehalve boerenfatsoen.*

*De fatsoensnorm is ineens gekoppeld aan uiterlijk vertoon.
Wie niet in de pas loopt, zich afzijdig of zelfs verre van dat opstelt, wordt zelf(s) outcast genoemd, dit kan, mag gewoon.*

*We kunnen en mogen zelfs wanneer ons hart ons tegenstaat een oordeel en een mening over ieder ander hebben, vormen.
Over ieder ander, terwijl we voorbij gaan aan wie we zelf zijn, wie we in wezen zijn, wat onze waarde is, de fatsoensnormen?*

*Waar begint het fatsoen, waar begint onze eigenwaarde in het geval van het verstoten van de persoon, die anders is dan wij?
Hoe zou jij je voelen, wat zou het met jou doen, wanneer er tegen je gezegd wordt, het is genoeg, je hoort er niet meer bij?*

*Zou je er alles aan doen om er toch weer bij te willen horen?
En wanneer je dit dan ook doet, kies je er dan voor om jezelf te verliezen, door negatieve acties of wil je de ander bekoren?*

*Zou het jezelf verliezen en de ander bekoren een positieve of juist een negatieve actie zijn, kun jij het me zeggen, vertellen?
Wie anders dan jij, door naar je lichaam te luisteren, door de stem van jouw hart te horen, de verbinding met God, via Zijn Zoon Jezus weer te heropenen en in ere te kunnen herstellen.*

*Jij bent de enige mens, die door positief in het leven te staan, het tij voor jezelf, iedereen die en alles waarmee jij verbonden bent, in alle rust en liefde zal kunnen maar ook mogen keren.
Door jezelf te zijn, ieder ander lief te hebben, zonder vereren.*

Omdat het vereren van een ieder buiten jezelf, God en Jezus om, leidt tot navolging van, tot het ver boven jezelf plaatsen. En het begrip heb je naaste lief gelijk jezelf, komt daarmee in het geding, tenzij je jezelf in ere houdt, zodat de liefde die dan onvoorwaardelijk is, kan groeien, mogelijk zelfs weerkaatsen.

Zodat het spreekwoord “wie goed doet goed ontmoet”, wel de ware intentie krijgt, deze in wezen te voelen is, vol, merkbaar. Want dat het daarom in het leven draait, we dit allemaal weer mogen ervaren maak dat het realistisch wordt, ook maakbaar.

De maakbaarheid die in tegenstelling tot het determinisme op positieve gronden en het werkelijk samengaan is gebaseerd. Waardoor het positivisme dat wat wezenlijk is en daardoor al voldoende bewezen is, meetelt, omdat het leven en alles wat in de overlevering meegenomen wordt zowel feit als waarheid is, in algemene en strikte zin haar betekenis kent, ervaring leert.

Wie denkt dat de juridische en staatsrechtelijke grondslag, op enige wijze logisch is, mag zich afvragen of de grondwet over het algemeen genomen wel in elk belang, zo niet dan toch is? Zo niet dan toch, met een korrel zout, of een heel pak, wat in veel gevallen eerder aan de orde is, dan het tegenovergestelde of ben ik opnieuw abuis, zie ik het verkeerd, onjuist of mis?

Mis of misvatting omdat dit iets is, waarover gediscussieerd, gedebatteerd kan worden, zal iedereen die enigszins nadenkt, kunnen weten, kunnen zien en mogelijks zelfs ook begrijpen. Dat de ministerraad in alle gevallen beslist, zich ontdoet van verantwoordelijkheid, de koning buiten spel is gezet, weet ook vrijwel iedereen, zo ook dat door een hiaat zelfs de grondwet van waarde is voor hen die meer willen en alles aangrijpen?

Ja, alles is mogelijk in ons kleine landje, waar de teller sinds vandaag volgens het CBS, nu op 17 miljoen inwoners staat. Wanneer je er dan vanuit gaat dat er een regel en wetgeving moet zijn die in ieders belang dient, die ieder hoop geeft, ben je in elk geval verzekerd dat er iets gedaan moet worden, om de mensheid te beschermen, voor wanneer het toch mis gaat.

Al ga ik vanaf vandaag alleen nog van het positieve uit, kijk ik vooruit en laat ik dat wat er komt, dat wat er volgt bepalen. Omdat ik op dit moment geen enkel idee heb hoe de ander in zijn of haar situatie berust, strijd voert of er vol in gaat, door ook net als ik te kiezen voor de juiste weg, alleen ademen.

Want zonder adem, zonder dat wat je nodig hebt om verder te kunnen en mogen gaan in het leven, met iedereen die leeft. Is het alsof je dat wat de ander voor jou beslist, jouw leven in grote lijnen over laat nemen, of jij het bent die de geest geeft.

Maar de geest geven en doorleven is in wezen onmogelijk en daardoor iets waar de mens door lijdt en aan onderdoor gaat. Wat het verschil maakt is, de zon blijven zien en daardoor ook de opening, zonnestrallen, het licht van de maan en de sterren in de nacht, weten dat het ooit goed komt, liefde en geen haat.

Haat is vernietigend, haat vreet letterlijk en figuurlijk alles in de mens aan en zorgt ervoor dat overleven in leven snel uit is. Wat achterblijft is het verdriet van de ander, de persoon die nog wel lief heeft, ontsteld is, vol, met ongenoegen, het gemis.

Dit ongenoegen en het gemis, mag dankzij Onze Lieve Heer, verlicht worden, geen last meer in alles wat het leven brengt.

Omdat zoals het spreekwoord luidt en zegt, “de soep nooit zo heet gegeten wordt, als deze wordt opgediend”, daarbij, ook de wijn toch altijd nog met water kan worden aangelengd.

Waarom zouden we overal zo zwaar aan willen tillen en doen of iets onoverkomelijk is, daardoor een ramp of een tragedie? Willen we persé dat we allemaal het kruis moeten dragen wat Jezus al voor ons gedragen heeft of kiezen we voor komedie?

Want wanneer je het leuk hebt in leven, dan zul je altijd mee moeten gaan in feestjes, mooie vakanties, alles wat geld kost. Heb je het dan werkelijk ook zo leuk of draag je dan alsnog je last, in wezen blij, maar zonder dit blij gevoel nog niet verlost.

Nog niet verlost, omdat jij net als ik, maar ook iedere ander, je eigen strijd nog mag voeren, zelf of zelf(s)moet voeren, met de persoon, personen samen die van je houden, om je geven. Om je geven en van je houden, liefdevol zijn en dat doen wat in hun mogelijkheid ligt, binnen hun kunnen, dat waar zij als mens toe in staat worden geacht, goedkeuring, status, leven.

Het leven zonder status, het leven zonder gediplomeerd of in wezen zonder toekomst te zijn is dat wat gezien wordt als fout. De vraag is, is het fout dat de mens geen toekomst heeft of dat het zo gezien wordt, zoals het verkondigd is, wel beschouwd?

Toen ik een conflict kreeg aangaande “de toekomst”, mijn werk en mijn leven niet meer samen mochten verdergaan. Heb ik mijn verdriet op een mooie wijze verwerkt, ben ik de juiste weg gaan lopen, heb ik tijd gekregen om mezelf maar ook iedereen die mij lief is te leren kennen, te ontmoeten en wat daarbij het allermooiste is, ik weet waarom wij bestaan.

Waarom wij of waarom ik besta? Ik kan het je wel vertellen, maar ben van mening en er ook van overtuigd dat ieder mens dit op geheel eigen wijze mag ontdekken, mag ervaren, mag voelen en beleven. Wanneer ik een mens vertel waarom hij of zij bestaat, ontnem ik hem of haar in wezen zijn toekomst. Dan vul ik zijn of haar toekomst in, wat ik wel kan zeggen is dat ieder mens in liefde mag leven, in liefde mag leven en in liefde en geluk mag zijn. Want een leven zonder liefde, is een leven zonder lucht, een leven zonder liefde is een leven waarbij je jezelf op elk vlak tekort doet. Jezelf maar daarbij ook de ander alle mensen die om je geven, die van je houden, zelfs ver voordat jij dit zelf ook doet. Zelfs ver voor jij enigszins het besef hebt wat jou jou maakt. Waar jij voor geboren bent en wat jouw waarde is in het leven. De eigenwaarde, dat wat jij in het leven mag zijn, omdat je er goed in bent, je de persoon bij uitstek bent die er voor jezelf maar ook zeker voor de ander kunt zijn. Omdat ieder mens geboren wordt om er allereerst voor zichzelf maar daarbij ook zeker voor de ander te zijn. En ieder mens, iedere instantie en of ieder ander gestuurd begrip die dit tegenspreekt, die dit op welke wijze dan ook in twijfel trekt of daar een andere waarde aanhangt, zal zijn of haar verantwoordelijkheid mogen nemen. Zal dat wat hij denkt, zegt, uitdraagt, verkondigt of naleeft, door dit in leven tot uiting te brengen, op geheel eigen wijze mogen ervaren.

Want dat eigen ervaring leert, weet ik al voor het grootste deel van mijn leven. Dat eigen ervaring het enige is wat je leert hoe te handelen, hoe jouw eigen levenswandel eruit zal kunnen en mogen zien, is door niets buiten jouzelf te voorspellen. Is door geen enkel ander dan jij te bepalen, tenzij jij jouw leven laat leiden, jij jouw leven laat leiden door alles wat jou een “mooi” duidelijk beeld van jouw toekomst onthoudt of zelfs ontnemt.

Dat ik daarom ook echt alleen maar mooie herinneringen over heb gehouden aan mijn werk, het conflict en alles wat daaruit voortgekomen is, dat zul je begrijpen, zeker wanneer je heel mijn verhaal kent. Wanneer je het hele verhaal kent en weet wat het mij tot op heden gebracht heeft. Gebracht omdat alles voortgekomen is en is ontstaan door naar mijn hart te luisteren en dat daarbij het zelf werkelijk en wezenlijk voor mezelf kiezen daaruit voortkomt, is een mooi gegeven. Is een mooi gegeven omdat ik in wezen voor de ander koos. Ik in wezen voor de ander op wilde komen, voor alle mensen op wilde komen die op enige tijd en wijze onrecht werd aangedaan. Ten onrechte iets werd aangedaan, doordat het beeld wat mij en hen als toekomstbeeld geschetst was, geschetst werd en tot op heden nog steeds aan de wereld, de huidige maatschappij wordt voorgehouden, allesbehalve de waarheid is. Alles behalve de waarheid is. Omdat het de waarheid is voor hen die geld, macht en middelen als mogelijkheid gebruiken om dit zo te laten zijn.

De wereld zo te laten zijn zoals hij nu is, de wereld te laten zijn zoals hij is met alle pijn, verdriet en al het leed wat er “linéa recta” uit voortvloeit. De pijn nog net zo hevig is, als toen Jezus werd verkocht voor 30 zilverlingen. Nog net zo hevig is als alles wat de wereld in onheil en daarmee in het verderf heeft gestort. En de enige die dit doet, de enige die dit accepteert en de enige die dit als “de welvarende wereld” ziet, doet het op eigen initiatief helemaal zelf. We worden namelijk op geen enkele wijze gedwongen, we worden op geen enkele wijze in een richting geduwd waar we ons niet goed bij voelen, tenzij we het ook nu weer laten gebeuren. Het ook nu weer laten gebeuren door onze ogen te sluiten voor wat wezenlijk en werkelijk de enige waarheid is. De waarheid waarbij de splinter in het oog van de ander meer zichtbaar is dan de balk bij.....

Ja, de balk bij onszelf, doordat we onszelf vaak of wellicht sommige van ons zich altijd afspiegelen ten opzichte van.... De persoon die het beter heeft, die het minder heeft, die iets goed kan, die iets niet goed kan, die ergens een mening over heeft, die ergens geen mening over heeft, die op enige wijze anders is dan wij. Ja, anders is dan wij, dan jij, dan ik, maar ook in sommige gevallen zelfs anders dan “ieder van ons”, doordat hij of zij een totaal ander leven heeft geleefd. Hij of zij een totaal ander leven en daardoor ook totaal andere ervaring heeft meegekregen. Levenservaring meegekregen of gegeven, meegekregen van huis uit of doordat de persoon die als ouder zelf zoveel leed ervaren heeft dat hij zijn of haar kind dit op voorhand al wilde besparen. Dat je juist door het je kind willen (be)sparen of (be)hoeden voor, dat wat jij als ouder zelf fout hebt gedaan, in ‘t leven onthoudt en een vastliggend feit maakt is waar. Dat daarmee ieder mens de kracht om zelf wijzer te worden, ontnomen is, was zo, maar is nu allerminst het geval, omdat ieder mens er altijd een andere kijk op nahoudt. En door ergens een ander beeld van te hebben, in een andere positie te zijn dan jij, is alles anders, is alles nieuw en goed. Want jij hebt jouw eigen leven gekozen, ver voordat je het leven wat je wilde leiden aanging. Jij hebt jouw eigen leven gekozen, toen jij nog niet voldoende persoonlijke ervaring had opgedaan. De eigen ervaring door persoonlijk ondervinden. Dit ervaren door zelf te beleven is wat het verschil maakt. En natuurlijk hoef je dit op geen enkele wijze te geloven en hoef je dit op geen enkele wijze voor waar aan te nemen. Je mag wel zelf ervaren en zelf beleven. Het is namelijk jouw leven, het is namelijk het leven waar jij ingestapt bent, toen God jou voor de keuze stelde. De “regels” zijn echter dankzij Jezus in ons hart geschreven, Jezus heeft dankzij zijn eigen “levenservaring”, als onze broer zelf ervaren hoe ieder mens zijn of haar eigen leven kan leiden.

Ieder mens mag weer zijn of haar eigen leven zijn, omdat het ons gegeven is, zoals het ons gegeven is. In liefde, geluk en gezondheid, in alle vrijheid. De vrijheid om ons leven de invulling te geven die we er zelf aan willen geven, mits we onszelf, onze waarden, onze eigenwaarde maar op geen enkele wijze ruilen tegen of voor geld. We onze kracht op geen enkele wijze inzetten door ervoor beloond, betaald of op enige ander wijze vergoed te worden. Want een vergoeding is in wezen een vergelding. En een vergelding is dat wat ons, de hele wereld, met iedereen die en alles wat daarop leeft in het onheil heeft gestort. Doordat we als mens en het maakt daarbij totaal geen verschil, welk mens, welke soort, welke maat of welke vorm we op dat moment aangenomen hebben, onszelf tekort hebben gedaan. Omdat we de ander, de persoon die goed deed en ook geen enkele vorm van kwaad in zich had, op gruwelijke wijze aan zijn eind hebben laten komen, terwijl niemand iets deed.

Er niemand was die op enige tijd en wijze voorkwam dat dit kon gebeuren, waardoor het mogelijk werd. Waardoor de mogelijkheid door iedereen die niets deed werd geaccepteerd als zijnde waarheid. Als de waarheid voor hen die oogluikend toekeken en zich ontteden van alle verantwoordelijkheid, waardoor het “kwaad in de zin”, het negatieve werkelijk zijn oorsprong heeft gevonden. Het negatieve, wat verre van negatief maar eerder manipulatief en regressief was, zijn of haar sporen heeft nagelaten bij iedereen die en alles wat zich nadien schuldig voelde, door ook werkelijk allemaal schuldig te zijn. Schuldig door toe te zien, schuldig door toe te kijken en in wezen nog vele malen erger, schuldig door het toe te laten. Het erbij te laten door er op geen enkele wijze iets aan te willen wijzigen, waardoor de lasten, dat wat wezenlijk zoveel pijn heeft gedaan alleen voor Jezus, Gods zoon en zoon van was.

Gods zoon maar daarbij ook de zoon van Jozef, de zoon van Maria en daarnaast de broer van..... Waardoor we wanneer we wezenlijk vergelijken, wanneer we allemaal naar onszelf durven kijken, de pijn in wezen allemaal kunnen voelen en dit ook werkelijk zo ervaren, wanneer ons op enige tijd onrecht aan wordt gedaan. Wanneer ons onrecht aan wordt gedaan en wij het gevoel krijgen en daardoor ook het idee hebben dat we er iets aan zullen moeten doen. We er iets aan zullen moeten doen om nog enigszins te kunnen zijn wie we waren voordat...

Ja, wanneer we vanuit dat oogpunt redeneren, wanneer we vanuit dat oogpunt ons leven leiden of laten leiden, dan hebben we in wezen niets geleerd. Dan hebben we in wezen op geen enkele wijze iets gehad aan de ervaringen die het leven, het leven wat we zelf wilde leven en waar we zelf met ons volle bewustzijn, vanuit bewustzijn gekozen hebben en zullen we ons leven, inclusief alle pijn en verdriet nog heel vaak mogen herhalen. Herhalen door dit opnieuw te gaan leven. Want dat dit het geval is, dat dit de reden is waarom we ons leven leven en het leven van de ander het leven van de ander kunnen en mogen laten zijn, is omdat we er zelf voor gekozen hebben. We er zelf voor konden en mochten kiezen omdat God ons de keuze liet en de keuze laat, in alles wat we denken, zeggen en doen. Wanneer we dit weer weten, begrijpen we ook dat iedere actie die wij in gang zetten, iedere actie die wij starten, een gevolg heeft waar wij zelf, als startpunt, de gevolgen van zullen zien, van zullen zien en ook mogen ervaren, omdat het ons eigen leven is. En het leven wat door onszelf geleid wordt, wat door ons gestuurd maar daarbij ook geleefd en gedeeld wordt, kent een gelijke afloop wanneer wij dit op een positieve wijze doen. Wanneer we in alles wat we zeggen, denken, doen maar ook laten het positieve voor ogen houden, door te laten.

Door dat te laten wat een negatieve uitwerking heeft. Dat te laten waarvan wij zeker weten, door eigen ervaring, dat het op geen enkele wijze een bijdrage levert aan ons zijn. Aan ons in liefde, geluk en gezondheid kunnen zijn. Want ons in liefde, geluk en gezondheid samen kunnen zijn is alleen mogelijk wanneer we ons bereid tonen, ons bereidwillig tonen, door samen te leven. En alleen wanneer we samen kunnen leven, is het samenleven ook mogelijk in liefde, geluk en gezondheid.

Dan is het samenzijn een feestje en mogen we daar letterlijk maar ook figuurlijk iedere dag de vruchten van plukken. Dan mogen we daar iedere dag van genieten, door de dingen te doen die bij ons passen en bij ons horen, waardoor ze passend en hoorbaar zijn. Passend en hoorbaar voor ons, voor ieder mens die zich openstelt om de stem van zijn of haar hart weer te horen. Door de woorden die rijmen, die in samenspraak met het gevoel in ons hart weer als zodanig mogen voelen, waardoor ze weer als zodanig zijn. Waardoor de woorden die we uitspreken en in de goede zin van het woord gebruiken altijd hun juiste uitwerking hebben, doordat ieder mens daarbij gebaat is. Want wanneer je op enige tijd en of wijze het gevoel hebt dat je de ander, iedere ander of alles wat anders is schaadt, wanneer je de ander, ieder ander of alles wat anders is “doelbewust” schade wil toebrengen, ben je in wezen dat wat het leed in de wereld in standhoudt waardig. Ben je niets meer of minder dan de persoon die onheil brengt, zelfs wanneer jij het gevoel hebt dat je je als mens mag verdedigen, mag bevredigen of op enige andere wijze genoegdoening probeert te krijgen, zal de echte verantwoordelijkheid bij jou liggen. Omdat jij op elk moment, maar ook op enig moment (je) verantwoording af zult moeten leggen. Doordat jij (je) verantwoordelijkheid zult mogen of in wezen zult moeten nemen, omdat het jouw tijd is, quality tijd.

De enige tijd die werkelijk van waarde is, de enige tijd die werkelijk de juiste waarde vertegenwoordigt. En zou je op enige tijd en wijze het gevoel hebben dat je je tijd verspeelt, dat je je tijd op deze wijze geen eer aan doet, dan wordt het wellicht ook voor jou nu tijd om er een wijziging in aan te brengen. Een wijziging, waardoor je ook zelf weer de juiste tijdsindeling, de juiste tijdsbesteding en dat krijgt wat ertoe bijdraagt dat jij net als ik ook in liefde, geluk en volle gezondheid kunt leven. Omdat het leven in alles wat wij doen, het leven in alles en wat wij leven, een passend en hoorbaar plan heeft. Een plan waarbij je allereerst gelukkig en gezond kan en mag zijn. Daarbij ook het plan wat ervoor zorgt dat je door jezelf te zijn, door te zijn wie je bent een voorbeeld voor vele andere mensen kunt zijn. En dit alleen door jezelf te zijn en er daarbij voor open te staan dat een gezellige avond, middag, morgen of dag vanzelfsprekend is. Vanzelfsprekend, doordat het vanzelf spreekt, voor zich spreekt, dit de betekenis krijgt die erbij past en hoort, zonder dat dit een verhaal is, wat geen grenzen kent.

Geen grenzen, dan de grenzen waarbinnen jouw mogelijkheden door in het hier en nu te leven liggen. De ware grenzen, de jouwe, waarbinnen jouw mogelijkheden liggen om in het hier en nu te zijn en dit ook iedere dag of wanneer de gelegenheid zich voordoet, dit met iedereen die en alles wat leeft te delen. Te delen door samen te leven, te delen door samen te zijn. Want wanneer je samen bent kun je van elkaar leren, wanneer je samen bent, kun je leren van de ervaring van de ander en kun je leren van iedereen die en alles wat leeft. Want jouw leven staat in het teken van delen, ieders leven staat in het teken van delen en wanneer jij een andere mening hebt, wanneer jij er een andere mening op nahoudt, wanneer jij op enige tijd en wijze, op jouw eigen tijd en wijze niet meer gelukkig bent, stopt het.'

Want, door ontevreden of in wezen zonder vrede te zijn, zul jij jouw leven op geen enkele wijze meer kunnen voortzetten. Door zonder vrede te zijn zul jij jouw leven op geen enkele wijze kunnen leven, zal jouw leven op geen enkele wijze de waarde hebben die jij er bewust of onbewust aan toegekend hebt. Die jij er zelf helemaal op jouw eigen wijze bewust of onbewust aan toegekend hebt. Omdat de enige die jouw leven kan beoordelen, een oordeel kan vellen over jouw leven jijzelf bent en jijzelf kan zijn, jij. En iedereen die en alles wat hier op enige tijd en wijze een rol in speelt, zal daarvoor ook zelf de verantwoordelijkheid mogen nemen. De verantwoordelijkheid mogen nemen, door deze in eigen verantwoording te dragen.

We kunnen en mogen als mens namelijk allemaal ons eigen leven leven. En kunnen als mens door het kunnen en mogen leven allemaal ons eigen leven zijn. En blij zijn, is in wezen vrij zijn. Blij zijn is in wezen vrij zijn om te doen en te laten wat je wilt, te zeggen wat je wilt, zonder daarbij of daardoor in enig opzicht gehinderd te worden. Ja, zonder daarbij gehinderd te worden. Want gehinderd word je, gehinderd worden gebeurt en is wat er plaatsvindt, plaatsheeft of wat er plaats krijgt, wanneer je dat doet wat op geen enkele wijze juist is, wanneer je verzuimd je eigen leven te leiden. Wanneer je je ontdoet van je verantwoordelijkheid, door dat te doen wat op geen enkele wijze bij je past of hoort. En wat bij je past en hoort is wat je mag doen, wanneer je het juiste doet, het juiste zegt en het juiste laat. Dat laat wat in wezen een vervolg krijgt, wat in wezen een vervolg krijgt, waarvan je op voorhand, in eerste instantie geen idee had, geen idee omdat je hier ook nooit mee bezig zijn bent geweest, je je hier op geen enkele wijze mee bezig hebt gehouden, zodat je hiervan geen weet had. Doordat jij in wezen geen weet hebt van wie en wat je werkelijk bent.

Wie en wat je werkelijk bent, omdat dit vaak heel ver afstaat van dat wat je geworden bent door te voldoen aan het of een verwachtingspatroon van de ander, van ieder ander of van al het andere, wat zich bewust of onbewust om jou heen, of naast jou begeeft. Wat zich bewust of onbewust op jouw pad bevindt, waardoor je er op geen enkele wijze aan voorbij kunt gaan, doordat je het op geen enkele wijze kunt ontlopen. Doordat je verbonden bent, verbonden met deze mensen, met iedereen die je in je leven hebt mogen leren kennen, iedereen die je in je leven hebt ontmoet. Ongeacht de “echte verbinding”, ja dat is wat gezegd wordt, dat is wat mensen vaak zeggen door familie, landgenoten, soortgenoten, maar ook zelfs mensen van hetzelfde geslacht als gelijke te zien, als verbinding te zien. En dat nu daarin precies ligt wat ten grondslag ligt aan dat wat de hele verdeeldheid in werking heeft gezet, in werking heeft gezet en heeft gecreëerd, is op geen enkele wijze goed te praten. Is op geen enkele wijze goed te praten, maar wel begrijpelijk, wanneer je ervan uitgaat dat de angst regeert. Angst in wezen de oorzaak van alles is. Angst dat de ander beter, slimmer, maar ook wellicht daardoor meer en beter is dan.... Ja, dan jij of wie jij ook maar hoger acht dan jezelf.

Omdat je opkijkt naar, iets of iemand, opkijkt naar, doordat je er houvast vindt, je iets of iemand als voorbeeld ziet. Het idee of soms zelfs het gevoel hebt dat je iets van de ander moet leren, kunt leren of wilt leren. Je iets van de ander wilt leren, door je met hem of haar te vergelijken. Dat dit een natuurlijk iets is, dat dit een natuurlijk iets zou zijn, daar beroepen velen zich op. Daar beroepen velen zich op die evenals dat waar zij naar opkijken, de persoon of hetgeen zij naar opkijken en als rolmodel wordt gezien is, het rolmodel van hoe het moet of hoe zij het absoluut niet willen. Het anders doen is de juiste weg.

Het anders doen dan, de persoon die iets in jouw beleving goed of totaal onjuist doet. Het anders doen dan dat waar jij jouw inspiratie uit en vandaan haalt is dat wat jou de kracht en de waarde geeft die nodig is om te kunnen groeien. Die jou jou laat zijn, zonder beter, slimmer of knapper dan de ander te willen zijn, maar omdat jij er baat bij hebt en wanneer je werkelijk het juiste doet, zo de ander nog kunt helpen, kunt adviseren en begeleiden. De ander mag daarbij in alles wat hij of zij doet, in alles wat hij of zij beslist eigen keuzes maken.

Wanneer jij dat wat van waarde is en wat van algemeen belang is dan kunt delen, zal deze persoon er precies uithalen wat voor hem of haar van toepassing is, wat voor hem of haar toepasbaar is en daarbij ook dat wat algemeen is, waar hij of zij zelf baat bij heeft gehad delen. En dit is natuurlijk de wijze waarop delen ook werkelijk weer waarde krijgt, delen werkelijk de waarde krijgt die eraan toegekend mag en kan worden. Ja, mag en kan worden omdat ieder mens zijn of haar eigen programma mag schrijven, ieder mens zijn of haar eigen programmering, dat wat hem of haar maakt tot wat hij was, is en zelf wordt, iedere dag opnieuw kan aanvullen. Aanvullen door iedere dag te nemen zoals deze komt. Iedere dag te nemen zoals deze zich aandient en daarbij iedere dag doet wat binnen zijn of haar grenzen en mogelijkheden ligt. Want ieder mens heeft zijn of haar eigen mogelijkheden, zijn of haar eigen grenzen, maar daarbij ook beperkingen en zal op basis van dit totaalplaatje, het kunnen, de kennis die hij of zij in zich heeft, die hem of haar eigen is, de mooiste dingen kunnen creëren. Dat het zelf kunnen creëren van iets de mens gelukkig maakt. Dat het zelf vorm geven aan het leven gelukkig maakt is dat wat God als eerste heeft ondervonden. Dat wat in het Algemeen Belang is en dat wat ieder mens, dankzij Jezus mag ervaren en beleven.

Ja, dankzij Jezus weer mag ervaren en beleven omdat hij ervoor gezorgd heeft dat de wederopstanding een feit is. Dat de wederopstanding van de mens die in wezen is, het enige is wat werkelijk het verschil kan en zal maken. En ieder mens die de kracht en kennis die in hem of haar is aangrijpt om dat wat mooi is in de wereld tot uiting te brengen, dat wat goed en mooi is in de wereld tot inzicht te brengen, die zal daar alle kennis, middelen en mogelijkheden voor tot zijn of haar beschikking krijgen. Omdat het werkelijk waar kunnen maken wat God voor ogen had, alleen mogelijk is wanneer al zijn kinderen, jij, ik, maar ook iedereen die nog verre van zijn of haar gevoel afstaat, dit als vanzelf weer zal gaan ervaren.

Want het ervaren en beleven is dat wat de wereld werkelijk weer de wereld maakt zoals deze mag zijn de wereld in wezen weer maakt zoals hij mag wezen. De wereld werkelijk weer laat zoals hij bedoeld is, ver voordat geld en waardemiddelen roet in het eten gooiden. En GOD ZIJ DANK, voorzag Jezus dit, GOD ZIJ DANK, lukt het hem het te tij keren, heeft hij wat hij dankzij Zijn Vrije Wil mocht en zou kunnen doen in leven werkelijk en wezenlijk volbracht. Dat dit ook in het klein voor velen die na hem hun leven hebben gegeven zo is. Dat dit ook in het klein voor velen die na hem hun leven hebben gelaten zo is, dat zal ieder mens die leeft, die werkelijk zijn of haar leven leeft, weer mogen ervaren. Weer mogen ervaren en weer mogen beleven, wanneer de Hemel op Aarde weer een feit is. Wanneer de Hemel op Aarde weer feit is, doordat het waarheid is. Want alleen wanneer de mens het weer wezenlijk zo voelt, zal het waarheid zijn, wanneer er voldoende mensen op deze wereld zijn die het wezenlijk weer zo voelen, dan zal God het startsein wat hij in den beginnen ooit gegeven heeft, weer in wezen waar laten zijn, voor iedereen die in vrede en liefde is.

Die in vrede en liefde leeft, met alles en iedereen die voor hem of haar van belang is. Met alles en iedereen die voor hem of haar van belang kan en mag zijn. Want we zijn allemaal van waarde, iedereen die en alles wat leeft is van waarde, ongeacht de wijze waarop je geboren bent, ongeacht de plaats waar je geboren bent, ongeacht de ouders bij wie je geboren bent. Ongeacht je geschiedenis, want jij bent van waarde, jij bent het enige wat wezenlijk is en daarom de enige die zich kan en mag verwezenlijken. Jij bent de enige die het wezenlijk waar zijn, mogelijk maakt, omdat dit jouw waarde is. Omdat dit de waarde en de waarheid is, de waarde en de waarheid voor de totale mensheid, die in vrede en liefde leeft en daardoor dankbaar en liefdevol is, zonder een verwachtingspatroon te hebben van de ander, iedere ander en alles wat anders is, omdat iedereen die en alles wat leeft zelf zijn of haar weg zal kunnen en mogen bepalen. Iedereen die en alles wat leeft de volledige verantwoordelijkheid heeft over het leven, het in liefde, geluk en gezondheid kunnen leven. Want het in liefde, geluk en gezondheid kunnen leven is dat wat vrij maakt, is dat wat vrij maakt en ervoor zorgt dat je ook werkelijk en wezenlijk vrij kunt zijn. Vrij kunt en mag zijn in een wereld wanneer iedereen die en alles anders is dan jij. Anders dan jij ik en ieder ander. En het mooie daarvan is dat iedereen die en alles wat leeft anders dan jij kan en mag zijn. Iedereen die en alles wat leeft het recht heeft om op geheel eigen wijze ook anders te zijn. Want door anders te zijn ben je in wezen gelijk en door in wezen gelijk te zijn ben je in wezen anders, anders dan ieder mens die ervoor kiest om zichzelf te zijn. Zichzelf te zijn door in liefde, geluk en gezondheid te willen en mogen leven. Omdat iedereen die en alles wat leeft zijn of haar leven op geheel eigen wijze zal kunnen en mogen leven, ieder mens door het leven van zijn of haar leven het ware geluk ervaart.

Het ware geluk, is het leven wat werkelijk van waarde is. Het ware geluk is dat wat het leven brengt, op het moment dat je alles wat geen bijdrage levert aan jouw leven lost laat. Dat pijn, verdriet en alles wat door negatieve emoties, “overbodige” behoeftes, ontstaan is, dan vanzelf ophoudt te bestaan, zal ook duidelijk worden, waardoor dit in wezen duidelijk zal zijn.

Overbodige behoeftes, die evenals alles wat op manipulatieve wijze gecreëerd is om het leed in stand te houden, als sneeuw voor de zon zal verdwijnen. Als sneeuw voor de zon, omdat de zon dat is wat leven geeft, de regen en de wind zo nu en dan wat verkoeling en daarbij ook het broodnodige bieden wat de aarde, iedereen die en alles wat leeft weer zelfvoorzienend maakt. Wat iedereen die en alles wat leeft weer in staat stelt om zelfvoorzienend te zijn, doordat iedereen die en alles wat leeft weer zijn of haar ware leven leeft. Het leven leeft in liefde en wetenschap dat alles wat er plaatsvindt, dat alles waar behoefte toe en aan is, vanzelf op je pad komt wanneer je wezenlijk de waarheid van jouw leven leeft. De waarheid van jouw leven, omdat de waarheid van ieder leven, aan ieder persoonlijk toebehoort. En er wederom, God Zij Dank geen mens is, die dit zal kunnen tegengaan, al is het vertrouwen bij velen nog steeds deels afwezig. Deels omdat ik besef dat het ten dele nog mag worden hersteld. Ieder mens er dan wezenlijk de waarde van in zal zien, de waarde van in zal zien door de waarde van alle ervaringen te begrijpen. Te begrijpen waarom het leven is zoals het is, het leven is zoals het hoort te zijn en dat wat in het leven gebeurt, wat gebeurd is, wat plaatsgevonden heeft en waar ook iedereen die en alles wat leeft, dan weer de werkelijke waarde van inziet. Ja inziet, want dat wat je ziet, dat wat getoond wordt, dat wat als waarheid afgebeeld en of geschilderd wordt, is pas waarheid wanneer het in wezen ook werkelijk zo is.

En God zal dat wat werkelijk en wezenlijk is alleen maar op een juiste wijze waarheid laten zijn. God kan dat wat werkelijk en wezenlijk is, alleen maar accepteren als waarheid, wanneer hij weet dat ieder mens dit weer zo voelt, iedereen die en alles wat leeft dit weer zo voelt en iedereen die en alles wat leeft, of in ieder geval een groot deel daarvan weer bereid is om het zo te zien. Door er voor open te staan, door de echter waarheid weer te aanvaarden en de echte waarheid weer aan te nemen als dat wat Onvoorwaardelijke Liefde is. Omdat dit het leven in en vanuit Onvoorwaardelijke Liefde weer mogelijk maakt. Dit het leven in en vanuit Onvoorwaardelijke Liefde weer de Hemel op Aarde maakt. Wanneer ik daar op mijn eigen unieke wijze een klein steentje aan bij mag dragen, daar een minuscuul, klein deeltje van mag zijn, dan is mijn leven geslaagd. Dan is het leven wat ik leef de moeite waard en dan ben ik nog gelukkiger dan dat ik nu al ben. Dan ben ik nog gelukkiger omdat iedereen die en alles wat leeft dan net als ik weer het geluk zal kunnen en mogen ervaren, doordat dit de waarheid is, de waarheid die wezenlijk is en ik graag deel met iedereen die en alles wat dit wil weten, wil horen en mogelijk zelfs zo wil zien, omdat ik dan voor hen het lichtpuntje kan en mag zijn waar werkelijk en wezenlijk behoefte toe is en die door het kwaad noodzaak is geworden. Wanneer dit door mij bedacht zou zijn, wanneer dit mij dan vervolgens op een bepaalde wijze verteld zou zijn, dan zou ik de persoon die dit vertelde hartelijk uitgelachen hebben. Dan zou ik hem of haar echt vol verbazing uitgelachen hebben, had ik mogelijk zelfs met alles wat er uit me kwam de lachers op mijn hand. Of ik ze daarmee ook in handen heb of in handen had, wanneer het om dit soort zaken gaat, kan ik je echt alleen laten voelen, ervaren en beleven wanneer je je jouw leven eigen maakt. Wanneer je er op jouw wijze voor kiest om jouw leven te leven en jouw geluk te zijn.

Want ieder mens die zijn of haar leven op zijn of haar eigen wijze leeft, zal zijn of haar eigen geluk mogen ervaren en beleven, daardoor zelf(s) zijn of haar geluk op geheel eigen verantwoorde wijze kunnen en mogen zijn. Wat mogen we dankbaar zijn, wat mogen we God en Zijn Zoon Jezus, maar daarbij ook onze ouders, onze grootouders en alle voor ons levende mensen dankbaar zijn dat ze ervoor gezorgd hebben dat wij zoveel hebben kunnen en mogen leren. Zoveel hebben kunnen en mogen leren waardoor we in wezen weer de kans hebben gekregen om heel, mooi, maar vooral en voornamelijk liefdevol en vergevingsgezind te kunnen en mogen zijn.

Door liefdevol en vergevingsgezind te zijn, hebben we mogen ontdekken, ervaren en beleven dat het leven werkelijk de moeite waard is. De moeite van het leven waard is, omdat iedere dag de juiste hoeveelheid lesstof biedt, iedere dag de juiste hoeveelheid lesstof heeft geboden om dit ook zo te kunnen aanvaarden. Want het jezelf kunnen aanvaarden en accepteren is evenals het je herinneren en erkennen van wie je werkelijk bent en waarom jij jouw leven leeft, dat wat het leven maakt tot wat het is. De waarde die jij aan je leven zal kunnen en zal mogen geven, door er iedere minuut van de dag voor te kiezen om jouw leven te zijn. Het leven te zijn waar jij met heel je hart, vanuit je hart voor gekozen hebt. Dit geldt voor ieder mens, dit geldt voor alle mensen over de hele wereld. Zelfs voor de mens die zijn of haar leven hier op aarde als straf ervaart, zelfs voor de mens die zijn of haar leven hier op aarde als het meest vreselijke ervaart waar hij of zij in het hier en nu nooit voor gekozen zouden hebben. Dat juist deze keuze, het niet accepteren, aanvaarden en herinneren of herkennen en erkennen van wie je bent tot het zware deel van het leven leidt, is dat wat door velen nog niet erkend of geaccepteerd wordt.

Dat je dan ook op geen enkele wijze zult ervaren hoe leuk het leven is, hoe mooi het leven is en hoe mooi het leven zou kunnen zijn wanneer je weer doet wat werkelijk aan jou besteed is, zal ook voor deze mensen op een gegeven punt en of ogenblik duidelijk worden. Zal duidelijk worden doordat ook hij of zij zal zien dat het jou voor de wind gaat. Duidelijk zal worden, doordat jij met de geringe middelen die je tot je beschikking hebt ook een gelukkig leven kunt en mag leiden. Ja zelfs met de geringe middelen die je tot je beschikking hebt ook een gelukkig leven kan hebben, door er gelukkig mee en dankbaar voor te zijn. Want geluk en dankbaarheid zorgt voor het tevreden zijn, het tevreden zijn met dat wat jouw leven is. Het leven wat werkelijk een bijdrage levert aan jouw zijn, wie je bent en alles wat jij in het hier en nu mag leren. Naast alles wat je in het hier en nu zal kunnen waarderen, omdat je er de kans en de tijd voor hebt dit ook wezenlijk weer zo zal voelen.

Omdat het voelen van je geluk, het voelen van dat wat je blij maakt ervoor zorgt dat je vrij bent. Het blij zijn vrij zijn is en deze wisselwerking, het je blij voelen ervoor zorgt dat je als mens gelukkig bent. Ik heb er zelf al heel lang geleden voor gekozen. Ik heb er zelf in mijn vroegste jeugd voor gekozen om een gelukkig mens te zijn. Gelukkig door alles wat mij, maar ook de mensen in mijn omgeving, waarmee ik verbonden ben en of verbonden blijf, ooit heeft beroerd. Wat hen heeft beroerd of heeft aangegrepen ik door wie ik ben een lichtpuntje mocht zijn. Door hen een luisterend oor te kunnen en mogen bieden, een lichtpuntje heb mogen zijn. Dat ik mede daardoor vanuit mijn hart mocht weten, vanuit mijn hart mocht voelen, ervaren en beleven wat de ander beleefde is mijn beloning, is mijn geluk is mijn verdienste. Is wat mij geholpen heeft om te begrijpen en God Zij Dank in Jezusnaam vrij te mogen zijn..

Blij zijn is vrij zijn of vrij zijn is blij zijn?

Welke regel geldt als eerste wanneer je werkelijk vrij wilt zijn, wanneer je werkelijk blij wilt zijn of het beide wil in wezen? Eerst vrij of eerst blij zijn, ik heb voor het blij zijn gekozen, dat is mijn weg, de weg die ik gelopen heb, vrij zonder vrezen.

Vrezen dat er iets ergs zou kunnen gebeuren, hoewel ik wist dat die kans bestond, die kans erin zat, wanneer je houdt van. Houden van en geven om, de normale waarden die dagelijks als waarheid worden verkondigd, liefhebben je zeggen kan.

Want liefhebben is de overtreffende trap, los van lust en last gebaseerd op onvoorwaardelijke liefde zonder verwachtingen. Wanneer we weer op die wijze gaan leven, weer op die wijze met, naast elkaar kunnen leven, zijn zonder minachtingen.

De vrije wil, met wederzijds respect is dat wat de mens echt is, vrij, mooi, creatief, uniek en authentiek in wezen aanraakt. Geen boom, geen verboden vrucht, maar lust was wat van het paradijs, de hemel op aarde, door onnadenkendheid, gebrek aan daarbij overschat zelfvertrouwen, de hel heeft gemaakt.

De hel op aarde, door een tekort, het missen van iets wat in de ogen van de ander, wellicht voordeel op zou kunnen leveren. En natuurlijk kunnen we ieder ander er de schuld van geven, eerlijk en oprecht zijn, dat wij fout waren, inzicht door naar jezelf te kijken, levert meer op, gezond zijn, zonder zeveren.

Zeveren, ook wel wauwelen, kletsen, termen, zaniken, zeuren, kwijlen, zwammen, zwetsen, lullen of zelf(s) onzin praten. Wat heeft het opgeleverd, dat mens en dier elkaar haten.

Elkaar haten, zonder wezenlijke en werkelijk geldende reden, zonder enige basis, oorsprong, uit het niets wel te verstaan. Ongegrond, gestuurd door de overlevering, mond op mond, in werkelijkheid was niemand erbij, geen getuige, geen kennis van, met eigen ogen gezien, gevoeld of ervaren, ons bestaan.

Of zou het bestaan, vanaf het moment waarop Gods Zoon Jezus zijn leven voor ons heeft gegeven alles meteen in een ander, beter en daardoor ook juist daglicht hebben geplaatst. Een dag en een nacht, met daartussen schemer en duister, op enig moment door het ochtendgloren natuurlijk weerkaatst.

Als het terugkomen van de dag, een nieuwe dag, een kans die ieder mens dagelijks krijgt, wanneer hij of zij het leven betert. Beter ten opzichte van de voorgaande, beter ten opzichte van de dag waarop fouten gemaakt zijn, beter dan jezelf op een eerder moment, waardoor je iedere omstandigheid verbetert.

Heel veel mensen, willen zich meten aan de ander, iemand of zelfs iets anders, de vergelijking die totaal nergens toe leidt. Omdat de mens die vrij is, zichzelf op geen enkele wijze hoeft te vergelijken, noch verongelijken, zonde van de eigen tijd.

De tijd, die hij of zij mag besteden, op de wijze waarop deze het beste kan worden ingevuld, kan en mag worden besteedt. Er is geen vergelijkingsmateriaal, op geen enkele wijze te verkrijgen, te achterhalen, wat ooit was, was altijd gebonden, verbonden door, wat verteld en voor waar werd aangenomen, zelfs wanneer er geen waarheid in zat, toch volledig gekneed.

Gekneed of gevormd, krachtens dat wat als voorbeeld diende. Totaal anders dan uit liefde, men er nog niet aan verdiende.

Ver voordat de vergelijking de verongelijking was geworden. Juist door het willen vergelijken met, het willen meten aan, dat wat als voorbeeld diende, iets vergeten, gewaarworden.

Het ervaren, bemerken, bespeuren, gevoelen, voelen, merken, onderscheiden, ondervinden, ontdekken en of waarnemen. Ontwaren, door te aanschouwen, te bekijken, te bemerken, in de gaten krijgen, in het oog krijgen, door te staren, te turen, op te helderen, door op te merken, ontdekken door iets zelf te onderzoeken, niet klakkeloos vanuit gaan, zomaar aannemen.

Wat is de wetenschap waard, waarvoor geldt een diploma nu in de huidige wereld, in de zogeheten 24 uren maatschappij? Wanneer je jezelf iedere dag iets op de mouw laat spelden, zo is het, dat is wat op dit moment gaande is, “volksverlakkerij”

De wereld van list en bedrog, mag nu voor eens en altijd de weer de wereld die vanuit liefde geregeerd is zijn en wezen. Jij bepaalt iedere dag zelf waar je je voor inzet, waar je jezelf mee in wilt laten, welke waarheid jij kiest, toch nog vrezen?

Vrezen dat er iets mis kan gaan, dat de mensen om jou heen allemaal een slechte bedoeling of mogelijk gedachte hebben. Of kies jij ook net als ik voor liefde en het vertrouwen in de medemens die voelt, geen complottheorie of spinnenwebben.

Tenzij jij als een spin in het web wilt blijven functioneren. Dan zul je je leven nog heel wat keren mogen beteren, dan zul jij, net als vele andere mensen die jou voorgegaan zijn, wellicht nog regelmatig tegen de lamp lopen, onderuit gaan of zelfs ronduit op je bek gaan, ik weet alles van, ben ermee gestopt, heb voor God, Jezus en mij gekozen, toch vereren?

Het vereren en daarbij in ere houden, door dit zo te laten zijn. Omdat het goed voelt, ik me er goed bij voel, meteen verlost van dat wat ik als mijn last voelde, dat wat mijn last geworden was, onhoudbaar, zelf(s) voor mij niet mee te leven, zielepijn.

Zielepijn of zielenpijn, de nieuwe spelling laat ons denken dat we meerdere zielen hebben waarvan we de pijn zullen voelen. Ik weet wel dat dit mogelijk is, dat je de pijn van jouw geliefde en meerdere mensen kan waarnemen of ze dat hier bedoelen?

Een vraag, waarbij het antwoord geen belang dient of heeft. Tenzij jij tegelijkertijd je eigen leven en het leven van vele, zo niet meerdere mensen, voelt, ervaart, opmerkt en of beleeft.

Wanneer dit zo zou zijn, zul je ook voldoende energie met je meedragen om dit allemaal een plekje te mogen geven, in het dagelijks leven, in jouw leven, in het heden, in het hier en nu. En is dit allesbehalve de bedoeling, ligt jou bestemming, dat wat bij jou past en hoort in een andere richting, wees dan op je hoede, doe voorzichtig, anders volgt toch alsnog het uur U.

Het uur U, een uitdrukking, een gezegde, wat een negatieve lading met zich meebrengt, gekoppeld aan het uur van de waarheid, terwijl deze uitkomst allebehalve de waarheid is. Vergeleken met D-day of D-dag, een aanduiding voor een dag waarop een belangrijke actie zou plaatsvinden, geschiedenis?

Ik ga voor de positieve variant, V-day, de dag waarop mensen en alles wat leeft weer gereset is, in ere hersteld, heel, nieuw. Dat wat God met de mensheid voorheeft, wanneer Jezus op Aarde terugkeert, De Hemel weer op Aarde, mag, kan en zal zijn, Onvoorwaardelijke liefde, My Personal Point of View.

Nawoord.

We mogen weer samen leven en samen zijn, omdat we samen meer kunnen verwezenlijken dan ieder afzonderlijk ooit zal kunnen doen en of kunnen bereiken. Ieder afzonderlijk wel in staat is, in staat zal zijn om het geluk, het blij zijn door vrij te zijn zal mogen ervaren. Want blij zijn houdt in dat je ieder ander het geluk gunt wat jij zelf dagelijks ervaart. Blij zijn houdt in dat je ieder ander wilt laten delen in het geluk wat jouw leven invulling geeft. En natuurlijk zal ieder mens daar op geheel eigen tijd en wijze invulling aan mogen geven, daarom zijn we allemaal op onze eigen tijd en wijze op de wereld gezet. Daarom zijn we allemaal op onze eigen tijd en wijze geboren bij de ouders die de onze zijn. Onze ouders, die gezamenlijk de verantwoordelijkheid wilde dragen om kinderen te krijgen. En of dit achteraf gewenst of ongewenst is geweest, dat doet er in wezen totaal geen afbreuk aan, wanneer jij zelf besluit om jouw leven, het leven wat jij gekregen hebt naar jouw eigen inzicht invulling te geven. Naar jouw eigen inzicht, omdat er in wezen geen enkel mens is, buiten jouzelf die weet hoe jij jouw leven leidt, jouw leven leeft of jouw leven op de voor jou meest volwaardige wijze kunt leven.

Jij bent ook de enige die de noodzaak van dat wat jij nodig hebt, nodig vindt of nodig acht kan beoordelen. Jij bent ook de enige persoon die over jouw leven kan beslissen, die jouw leven de juiste waarde kan geven. De juiste waarde omdat anders het uur U, de D-day eerder komt dan je lief is. Het uur U of D-day komt voor jij zelf hebt kunnen ontdekken en ondervinden waar jouw persoonlijk kracht in ligt. Kortom jouw kracht jouw blij in leven kunnen zijn. Want alleen wanneer jij weer weet wat jou blij maakt en energie geeft, leef je je leven.

Dan leef je het leven wat voor jou bestemd is, wat jij zelf mag delen met ieder mens die jij lief hebt, omdat jij jezelf liefhebt. En heb je naast lief gelijk jezelf start op het moment waarop jij jezelf weer op waarde schat, wanneer jij jouw meerwaarde weer aanvaart, accepteert, erkent en herkent, door het je te herinneren. Het je weer te herinneren door geheelonthouder te zijn. De schakeltjes van de ketting de puzzelstukjes die jou in de loop der jaren zijn aangereikt, kunnen jou in het hier en nu daarbij helpen, wanneer je weer wezenlijk tijd aan jezelf en jouw leven besteedt. Wanneer jij jouw leven weer met jezelf en iedereen die en alles wat je lief is, wilt delen. Dit is alleen mogelijk wanneer je volledig jezelf bent, er dagelijks voor kiest om weer volledig de betere versie van de voorgaande jij te willen zijn. Te willen zijn door de betere versie van jouw leven te leven. En ieder mens die daarin meegaat, ieder mens die jij een plaatsje in jouw leven geeft, zal daar op geheel eigen wijze een stukje invulling aan kunnen geven, doordat zij de aanvulling zijn. Dat wat jij als cadeautje krijgt voor het jezelf zijn, het jezelf zijn en wezen in het leven wat je wezenlijk leeft.

Want dan zal het zelfverwezelijken iets zijn wat alleen maar de positieve uitwerking heeft die God jou voorafgaand aan jouw keuze heeft getoond. De keuze die jij bewust uit vrije wil hebt gemaakt. De evaluatie aan het einde van de dag en begin van elke nieuwe dag, helpt je om de noodzaak, dat wat voor jou nodig en van belang is te blijven zien. Omdat dit nodig is, dit nodig is tot het einde der tijden. Dat wat in wezen nooit is, wanneer jij jouw leven leidt. Dit is de werkelijke uitleg, de werkelijke en wezenlijke uitleg van zelfvoorzienend wezen, in wezen zelfvoorzienend zijn. Waardoor jij zelf op geheel eigen wijze een deeltje van het geheel, een deel van dat wat samen is zal kunnen en mogen zijn, zo lang als jij jezelf respecteert.

Door jezelf te kunnen blijven respecteren, heb je vrede met en vrede in jouw leven. Zelfs wanneer je ooit fouten hebt gemaakt die op dat moment onvergefelijk leken. Op dat moment, het moment wat nu voorbij is, het moment wat geweest is en ook op geen enkele wijze meer kan worden herhaald. Omdat de tijd die geweest is, op geen enkele wijze terug zal kunnen komen.

De tijd op geen enkele wijze terug zal zijn, waar je achteraf blij om kunt zijn en blij om mag wezen. Achteraf blij kunt zijn en blij mag zijn met de ervaring, dat wat je hebt doorstaan, dit er zelfs voor zorgt dat je er de zin, het belang en het nut van kunt inzien, is dat wat jij als ervaring op jouw CV mee kunt nemen. Jouw CV is niets meer of minder dan de lessen die jij in jouw leven hebt geleerd, de lessen die jouw leven jou geleerd heeft. Is wat jij als student, als leerling als levensleerling op jouw Corps (lichaam) en door de Vereniging met de stof die je tot je neemt, je eigen mocht maken, hebt mogen ervaren. De stof en of de leerstof, dat wat alleen werkte wanneer je het ook wezenlijk zo hebt gevoeld, je je er wezenlijk en werkelijk in hebt kunnen vinden. En wanneer dit niet het geval is, wanneer dit niet zou hebben gerijmd met jouw geweten, anders gezegd, wanneer dit niet waar is, waar was of waar zou zijn, wanneer het niet zinvol of zelfs niet in het Algemeen Belang is, was of zou kunnen wezen, dan zou je de kennis op geen enkele wijze eigen kunnen maken. Dan zou de kennis ook werkelijk en wezenlijk op geen enkele wijze zijn blijven hangen, dan zou je die stof op geen enkele wijze tot je kunnen nemen. Dan zou je het op geen enkele wijze kunnen onthouden, doordat je je ervan onthouden hebt. En je er of ergens van onthouden, geeft aan dat je het op geen enkele wijze tot je zou kunnen nemen, doordat het opgepast, ongewenst en ongehoord is en door je er volledig van te onthouden blij je er dan verschoond van.

Heb je er geen last van ondervonden en heb je er geen hinder van ervaren. Dat onthouden op zich ook blijvend herinneren betekent, het woord twee verschillende uitlegwijzen heeft, is iets wat in de hele taal naar voren komt. De positieve en de negatieve benadering, het half volle en het half lege glas, dat wat ieder mens zelf door eigen inzicht, verantwoordelijkheid en verantwoording te nemen wezenlijk mogelijk heeft gemaakt.

En wanneer je even vergeten bent wie je bent, wordt het je onderscheiden van de ander, het je herinneren wie je bent, je zwaar gemaakt. Trek je dan even terug, neem afstand van alles wat er van je verwacht wordt en luister goed naar je lichaam. Dan zal het gevoel, hoe je je voelt en wat dit met je doet, zowel lichamelijk als geestelijk z'n uitwerking hebben. De emoties bepalen daarbij de intensiteit. De emoties, dat wat jij bent, dat wat jij in wezen bent, zullen dan leading zijn. Leading op elk vlak en elk gebied. Of het nu op je werk is, thuis en met of bij familie of vrienden. Jouw ware ik, zal altijd een keertje boven komen. Je ware ik zal uiteindelijk een keuze maken, waarbij jijzelf, maar ook je familie, vrienden, iedereen die en alles wat leeft gebaat is. Gebaat is en baat heeft, omdat jij gelukkig bent, jij jouw leven de invulling geeft, die je ver voor je dit leven bent gaan leven al voorzag. Dat wat je voor je zag toen jouw leven nog op het punt van beginnen stond. De start, de start van alles wat het leven is, jouw leven met iedereen die en alles wat leeft. Zodat je naast dat je voor je familie, vrienden en alles wat leeft kiest, de keuze maakt om wezenlijk op aarde te kunnen en mogen zijn. Omdat we samen mogen zijn, samen in leven zijn. Doordat we ons vanuit ons hart bezig willen houden, met alles wat het algemeen belang dient. We ons bezig willen houden met het goede, zodat het tegenovergestelde, dat wat door het duister, donkere krachten en machten veroorzaakt is, stopt.

Stopt omdat dit in het leven geroepen is om ons van de onszelf en de ander te verwijderen. Dit in het leven geroepen is om ons aan ons zelf en de ander te doen twijfelen. En juist de negatieve emoties, de negatieve gevoelens en de negatieve gedachten, zorgen ervoor dat jij, ik maar ook ieder ander moeite zult hebben om je staande te houden. Het al zoveel mensen om heeft laten vallen, al zoveel mensen uit hun comfortzone, uit hun leven heeft weggerukt dat God nu eindelijk ingrijpt.

God nu eindelijk ingrijpt, om alles wat al dusdanig veel onnodig en nutteloos leed veroorzaakt heeft, te confronteren met zichzelf. Te confronteren met de pijn die dit met zich meebrengt. Ieder mens zelf dagelijks deze pijn weer zal mogen voelen en ervaren. Ik vraag me werkelijk af, hoe dom, hoe onnadenkend en of hoe verdrietig kunnen we als mens zijn, dat we daar op dit moment in het hier en nu dagelijks nog steeds de gevolgen van willen dragen en er steeds weer voor lijken te kiezen om hetzelfde te doen. Te doen wat het nutteloze van dragen van de gevolgen met zich meebrengt. Nutteloos en onnodig omdat de gevolgen, die op geen enkele wijze door ons zouden hoeven te worden gedragen nog steeds aan de orde zijn. Aan de orde en of aan de macht zijn, dat is en blijft de vraag?. Dat deze gevolgen, al dan niet via “de volgelingen” tot uitdrukking worden gebracht, door de mensen die de pijn in zich dragen, is een feit. Door de gedachte dat deze pijn door te delen, door het nare gevoel te delen weg zou gaan, zou stoppen, zou ophouden te bestaan, doordat men denkt dat het dan ook werkelijk stopt is de reden, waardoor deze mensen er maar al te graag voor kiezen om dit te willen delen met.... Ja, te willen delen met iedereen die net als zij, twijfelt, pijn heeft, verre van zichzelf kennende op zoek is naar, het antwoord. Het antwoord wat in wezen in ieder mens zelf is.

Ik kies ervoor om ieder mens zijn of haar eigen leven te laten leven, daarbij eigen verantwoordelijkheid te nemen en daarbij ook de eigen gevolgen te laten dragen. Ik kies ervoor om de werkelijke betekenis van het woord vrede vanuit Vrije Wil na te laten leven. Omdat vrede, tevreden zijn is. Vrede alles te maken heeft met de Vrije Wil, dat wat nodig is, nut heeft en dat waar ook ieder mens wezenlijk behoefte aan en toe heeft, omdat de Vrije Wil het enige is waar wezenlijk tevreden zijn uit voortkomt. De Vrije Wil van de mens ook werkelijk alleen gebaat is met dat wat vrede teweegbrengt, vrede uit liefde. Vrede uit liefde. En wie bedacht heeft dat vrede voort moet komen uit vernietiging uit het tegengaan van de Vrije Wil en alles wat het tevreden zijn als een soort doel op de agenda heeft gezet, die zal wel heel veel pijn hebben geleden. Pijn hebben geleden waardoor vrede en het tevreden zijn met name voor die persoon een strijd zal zijn. Een strijd zal zijn geweest en een strijd zal blijven waar die bewuste persoon voor kiest. Waar de persoon die bewust of onbewust is voor gekozen heeft. En dat dit de keuze van één enkel iemand mag zijn, dat dit de keuze van één enkel iemand mag wezen, is waar ieder mens, waar alle mensen over de hele wereld zich bewust van mogen zijn.

Zich bewust van mogen worden, omdat het nu tijd is dat ieder mens weer zijn of haar eigen verantwoordelijkheid, zijn of haar eigen leven en alles wat daarmee gepaard gaat zelf in handen neemt. Ja, zijn of haar eigen leven zelf weer in handen neemt, omdat dit de enige verantwoordelijkheid is die we als mens zelf hoeven te dragen. En ieder mens die er zelf dan nog voor kiest om de verantwoordelijkheid voor de hele wereld, alle lasten van en voor de hele wereld, een ouder, een vader, moeder, broer, zus, oom of tante of wie of wat maar ook te willen dragen die zal daar de gevolgen zelf van mogen ondervinden.

Ja, zelf van mogen ondervinden, omdat vrede vanaf nu alleen nog geassocieerd hoeft te worden met tevreden zijn. Oorlog evenals de lasten dragen voor iedereen die en alles wat leeft door en dankzij Jezus voorgoed verleden tijd is. Voorgoed in het verleden ligt, voorgoed in de geschiedenis. Omdat het woord geschiedenis omschrijft wat er ooit gebeurd is. Wat er ooit heeft plaatsgevonden, heeft plaats gehad, doordat het plaats kreeg. Dit geldt voor alles! Dit geldt voor oorlog voeren, en alles wat met oorlog en vernietiging te maken heeft. Oorlog en vernietiging werkelijk en wezenlijk geen Vrede is of wordt. Oorlog en vernietiging, ook op geen enkele wijze te maken heeft met de Vrije Wil van de mens, met dat wat God vanuit Onvoorwaardelijke Liefde aan de mens heeft gegeven. Op geen enkele wijze geassocieerd hoeft te worden met dat wat Vrede is en tevreden zijn is en de mens, iedereen die en alles wat leeft in zich heeft. Wat de mens, iedereen die en alles wat leeft in zich heeft, omdat ieder mens in wezen vrede, tevreden en daardoor en daarbij onvoorwaardelijke liefde is. En onvoorwaardelijke liefde door vrede en tevreden zijn, is het enige wat manipulatie en alles wat dit in de hand werkt, dit in zich heeft tegenwerkt.

En tegenwerking is weerstand, tegenwerking is dat wat de mens van nature heeft gekregen, is dat wat de mens in zich heeft, het afweersysteem. Dat door het afweersysteem te onderdrukken, te beïnvloeden en te manipuleren alle ziektes en alles wat strijd en het bestrijden van in werking heeft gesteld is dat wat vanaf vandaag weer zichtbaar mag worden. Weer zichtbaar mag worden doordat het weer zichtbaar, voelbaar en merkbaar mag zijn. God heeft de mens gezond geschapen, heeft de mens alles gegeven wat nodig is om het leven te kunnen leven waarvoor gekozen is. En iedereen die en alles wat een bijdrage levert aan het tegengaan van Gods Liefde en

de Vrije Wil van de mens, zal door het zelfregulerend systeem, het hart, het hoogste signaal van de mens zelf gecorrigeerd worden. Alleen daardoor wordt ons zijn ziek. Ons zijn wordt ziek, waardoor we weer naar onszelf mogen kijken. Ziek zijn, is zie ik, kijk naar wat je doet, kijk naar wat je hebt gedaan en kijk hoe je het zelf mag omkeren, hoe je het zelf kan verhelpen en hoe je zelf jouw leven weer in handen krijgt. Jouw leven, het leven wat je leeft en leven mag, mits je de juiste waarden, jouw eigenwaarde, dat wat jij waard bent, waar maakt, waar kunt maken wanneer jij jouw leven in vrede leeft.

Wie zijn of haar leven in vrede leeft, leeft zijn of haar leven in liefde, wie zijn of haar leven in vrede leeft, leeft een leven wat het leven waard is. Een leven wat het leven waard is, daardoor het leven waardevol maakt, waardoor jij, maar ook ieder ander die een waardevol leven leidt, een gelukkig leven maakt. Want een gelukkig leven is een blij leven en een blij leven is een vrij leven. En vrijheid in leven, blijheid in leven is toch wat je als mens je medemens gunt, is toch wat ieder mens zichzelf gunt, is dat wat ervoor zorgt dat de wereld weer de wereld zal zijn zoals deze bedoeld is toen God ooit de Hemel en de Aarde geschapen heeft. Zelfs wanneer je als mens geen geloof hebt, zelfs wanneer je als mens geen religie of ideaalbeeld hebt, op geen enkele wijze iets of iemand vereren wil, heb je vast wel iets of iemand die jij op prijs stelt. Heb jij vast wel iets of iemand die je op prijs stelt, naar waarde inschat en waar jij dat voor zou willen doen, wat je in wezen voor geen enkel ander doet, wat je voor geen enkel ander mens over hebt. Weet dan dat liefde iets universeels is en dit gevoel, het gevoel wat je voor een medemens, een man, een vrouw, je vader, je moeder, je broer, je zus, je dochter, je zoon of wellicht ook een dier hebt, ooit gestart is. De start is het begin en dit start bij jou!